

סֵפֶר הַזוֹהַר

מִתְחַנֵּן הָאֱלֹהִים

רַבֵּי שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאי זי"ע א

סֵפֶר זוֹהַר תוֹרָה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בקה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו כוח לעשות נסים" (הגהות הרמ"ז דף קעה:)

פְּרָשִׁית וַיִּשְׁלַח

"דף היומי"

מְסֻדָּר וּמְחוּלָק כְּפִי יְמוֹת הַשָּׁבוּעַ

בְּסִפְרָא דָא יִפְקֹן מִן גְּלוּתָא בְּרַחְמֵי

מוֹפְזָא לְלֵא מְטוֹרֵת רֹחַ כָּלִל - לְקִירֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

יָצָא לְאוֹר ע"י מִפְעַל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי, עִיה"ק בֵּית שֶׁמֶשׁ תוֹכֵב"א
חוֹדֵשׁ חֶשְׁוֹן שְׁנַת תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

❖ פרשת וישלח ❖

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קסה ע"ב

יעקב שלח לעשו מלאכים ממש

"וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל עֵשָׂו אָחִיו וּגְוִי". אמר רבי אלעזר, כתיב: "כִּי מַלְאָכָיו יִצְוּהוּ לָךְ, לְשִׁמְרָךְ בְּכָל דְרָכֶיךָ" (תהלים צא, יא), זה יעקב, שהקדוש ברוך הוא הזמין לו מלאכים מחנות הממונים, לפי שהרי הוא בא שלם בשבטים עליונים, כולם תמימים כראוי, כמו שכתוב: "וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מַלְאָכֵי אֱלֹהִים", וכאן כיון שניצל מן לבן והוא נפרד ממנו, אז נזדווגה עמו השכינה, ובאו מחנות מלאכים קדושים לסבב אותו, ואז "וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כְּאֲשֶׁר רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה", ומאותן מלאכים שלח לו לעשו, זה שכתוב: "וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים", מלאכים ממש היו בודאי.

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קסו ע"א

השכינה שורה להציל הצדיקים

פתח ר' יצחק ואמר, כתוב: "חֲנֻה מְלֹאךְ ה' סְבִיב לִירְאָיו וַיַּחֲלֹצֵם" (תהלים לד, ח), במקום אחד כתוב: "כִּי מַלְאָכָיו יִצְוּהוּ לָךְ" (תהלים צא, יא), מלאכיו הרבה, וכאן אחד, שכתוב: "חֲנֻה מְלֹאךְ ה' וּגְוִי", אלא "כִּי מַלְאָכָיו יִצְוּהוּ לָךְ", אלו שאר מלאכים, "חֲנֻה מְלֹאךְ ה' סְבִיב" זו השכינה, כמו שכתוב: "וַיִּרְא מְלֹאךְ ה' אֵלָיו בְּלִבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֶּנֶה", ולפיכך "חֲנֻה מְלֹאךְ ה' סְבִיב לִירְאָיו", לסבב אותו בכל הצדדים, בשביל להצילו, וכאשר השכינה תשרה על אדם, הרבה מחנות קדושים נזדמנים שמה.

וכאן כשכא יעקב מבית לבן, כל מחנות הקדושים סבבו אותו ולא נשאר יחידי, ואפשר תשאל שהרי השכינה אינה שורה אלא בנחלתה שהיא ארץ הקדושה, ודאי אינה שורה בשביל להניק ממנה, אבל להגן שורה.

הסיבה שהשכינה והמלאכים נסתלקו מיעקב אבינו

(1) לפי שהכניס עצמו לסכנה

אמר רבי חזקיה, אם כן למה כתוב: "וַיִּזְוֶת יַעֲקֹב לְבִדּוֹ", אמר רבי יהודה, לפי שהכניס עצמו לסכנה, והיה רואה אותה הסכנה בעיניו, לכן נפרדו ממנו, ואז אמר: "קִטְנִיתִי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֱמֶת", אלה הם מחנות הקדושים שנפרדו ממנו.

2) בשביל שינצח יעקב את שרו של עשו בלבדו

רבי יצחק אמר, בשביל להניחו עם הממונה שרו של עשו, שברשות עליון היה בא, ואלה המלאכים הלכו לומר שירה, שהגיע זמנם לשבח להקדוש ברוך הוא בשעה ההיא, ואחר כך חזרו אליו, וזה שכתוב: "קִטְנֹתֵי מִכַּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֱמֶת וּגְוִי וְעֵתָהּ הַיִּיטִי לְשָׁנֵי מַחְנוֹתַי", מחנה שכינה וכל ביתו.

3) לפי שבלילה הוא ניתן רשות לשרו של עשו ללחום עם יעקב

רבי אלעזר אמר, הרי אמרו שבלילה הוא היתה שליטה לצד של עשו באותה השעה, שהרי כתוב: "יְהִי מְאֹרֶת", חסר^א, ולפיכך: "וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב לְבָדּוֹ", שנשאר יעקב שהוא השמש בלבדו, שנתכסה הלבנה מן השמש^א, ואף על פי כן השמירה של הקדוש ברוך הוא לא סרה ממנו מכל וכל, ועל כן לא יכל לו, שכתוב: "וַיִּרְאֵהוּ אֱלֹהִים וַיִּשְׁכַּח עַל עֵינָיו וַיִּשְׁכַּח עַל עֵינָיו וַיִּשְׁכַּח עַל עֵינָיו", הביט לימין וראה לאברהם, הביט לשמאל וראה ליצחק, הביט בהגוף וראה שנכלל מצד זה ונכלל מצד זה^א, אז "וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוֹ", בעמוד אחד הסמוך להגוף, והוא מבחוץ להגוף, ולפיכך "חֲנֹה מִלְּאֲךָ ה' סָבִיב לִירְאֵיו וַיִּחְלָצֵם", הקיפו בכל צדדיו, בשביל להצילו, וכאשר שרתה השכינה אצלו, הרבה חילות ומחנות באו עמו, ומאותן המלאכים שלח אל עשו.

יעקב רצה להשלים עם עשו בעוד יצחק חי

רבי אבא אמר: "וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מְלָאָכִים", מפני מה נתעורר הוא לשלוח אל עשו, ומוטב היה לו לשתוק ממנו, אלא אמר יעקב, יודע אני שעשו חושש על כבוד אב, ולעולם לא הרגיו לפניו, והריני יודע שהואיל ואבי קיים אינני ירא ממנו, ורק עתה שאבי קיים אני רוצה להתפייס עמו, מיד "וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מְלָאָכִים לְפָנָיו".

יעקב עשה את עצמו עבד לעשו כדי שבאחרית הימים יעקב ימלוך על עשו

רבי שמעון אמר: "וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מְלָאָכִים", כתוב: "טוֹב נִקְלָה וְעָבֵד לוֹ, מִמִּתְכַבֵּד וְחָסַר לְחָם" (משלי יב, ט), "טוֹב נִקְלָה" זה יעקב, שהכניע עצמו לפני עשו, בשביל שאחר כך יהיה עשו עבד לו וישלוט עליו, ויתקיים בו "עֲבָדוּ עִמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ לְאֲמִים וּגְוִי", ועוד לא היה זמן ממשלת יעקב כלל, לפי שסלקה יעקב לסוף הימים, ועל כן היה יעקב מיד נקלה, ואחר כך זה שהיה מתכבד יהיה עבד לו, זה שהוא חסר לחם, יהיה עבד לזה שנתנו לו רוב דגן ותירוש.

בא וראה, שלפי שידע יעקב שנצרך לו עתה להכנע, נתהפך להיות נקלה, ויותר חכמה וערמה עשה בזה, מכל מה שעשה נגד עשו, שאילו היה עשו יודע חכמה זו, היה הורג את עצמו שלא יבא לזה.

זיו הזוהר

א. רמז על קללה ועונש, והיינו צד של עשו. ג. פירוש, שיעקב שרשו בתפארת, שהיא מדת ב. פירוש, שלא היה זיווג ויחוד העליון, שאז הרחמים הכלולה מן ימין ושמאל, מחסד וגבורה, מתעורר שליטת הדין, כחו של עשו. מאברהם ויצחק.

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קסו ע"ב

"וַיֵּצֵאוּ אֹתָם לְאֹמֶר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֹדְנֵי לַעֲשׂוֹ כֹה אָמַר עֲבָדְךָ יַעֲקֹב עִם לֶבֶן גְּרָתִי וְגוֹ", מיד פתח יעקב להתהפך לו לעבד, כדי שלא יסתכל עשו באותן הברכות שברכו אביו, שהרי יעקב סלק אותן על אחר כך, כמו שאמרנו.

יעקב רמז לעשו שאפילו לבן הקוסם הגדול ביותר לא ניצח אותו

אמר רבי יהודה, מה ראה יעקב ששלח לו לעשו ואמר: "עם לֶבֶן גְּרָתִי", וכי מה פעל בשליחותו שאמר דבר זה, אלא לבן הארמי קולו הלך בעולם שלא היה אדם שיוכל להנצל ממנו, שהוא היה חכם בכשפים ורב בקסמים, ואביו של בעור היה ובעור הוא אבי בלעם, שכתוב: "בְּלַעַם בֶּן בְּעוֹר הַקּוֹסֵם" (יהושע יג, כב), ולבן היה חכם בכשפים וקסמים יותר מכולם, ועם כל זה לא יכל לו ליעקב, ובקש להאביד ליעקב בכמה מיני כשפים, זה שכתוב: "אַרְמֵי אַבְדֵי אֲבִי" (דברים כו, ה).

אמר רבי אבא, כל בני העולם ידעו, שלבן גדול החכמים והמכשפים והקוסמים, ולמי שבקש להאבידו בכשפיו לא ניצל ממנו, וכל מה שידע בלעם ממנו היה, וכתוב בו בבלעם: "כִּי יִדְעֵתִי אֵת אֲשֶׁר תִּבְרָךְ מִבְּרָךְ וְאֲשֶׁר תֵּאָר וְיֹאָר" (במדבר כב, ו), וכל בני העולם היו מפחדים מלבן ומכשפיו, ודבר הראשון ששלח יעקב לעשו שאמר: "עם לֶבֶן גְּרָתִי", ואפשר תאמר שזמן קצר היה חודש או שנה, לא כן אלא: "וְאַחַר עַד עָתָה", כ' שנים שהיתי עמו, ואפשר תאמר שלא עלה בידי כלום, "וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמֹר", אותן שתי גזרות הדינים, שכאשר מתחברות שתיהן יחד, אינן מתחברות אלא להרע לעולם, ולפיכך כתוב: "לֹא תִחַרֵּשׁ בְּשׁוֹר וּבַחֲמֹר יִתְדוּ".

ספר זוהר השבת – לאבות ובנים, זקנים עם נערים
 עם לשון הקודש – מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
 מסודר על הפרשיות

אתה חושב שאַתָּה ראוי לזכות לְדַבֵּר כה נשגב? רק יחידי סגולה זוכים להיות שתמים במפעל הזוהר הקדוש

הרבים, זכית כאלו לא מזלזלים בהם, ואפילו אלו שמתוכים את הרבים, אם לא מתפללים וזוכים לה' לא זוכים לדברים גדולים כאלו, וב"ה שמשמים זיכוי לנו להוציא לאור הספרים החדשים של זוהר השבט 5 כרכים, ומי שזומד בהם רק חצי שעה תכף חוזר בשתובה, כי רואה את האמת של החיים, ורק צריכים להדליק את הנשמה של היהודי, כי כל ישראל קדושים, ובגלל זה עשינו ספרים שמי שזומד בהם רק קצת, כבר יקבל את הַרְיָה הראשונה, ונהיך מספיק שהנשמה שלו תביץ מה חובתו בעולמו, בספרים אלו יש לכם ליקוט מלא ספרי הוזה"ק עם באור בעל השלם זצ"ל על עניני שכר ועונש וזיכוי הרבים, ועוד.

ולזכות לדברים גדולים כאלו, זה לא פשוט, לא מחלקים את הזכות האלו בהתאם, צריכים הרבה לבקש מהקדוש ברוך הוא. כמו שכתבנו ברש"י (במדבר פרק כב פסוק לה) "לך עם האַנְשִׁים" - (במדבר רבה) בדרך שאדם רוצה לזכה בה, מוליצין אותו. ובמהרה"א ביאר: פירוש מוליכין, מלשון "מלאכים".

ובלשון הוזה"ר "כד בעי בר נש לאתנכי'א כמה אנון דמונין ליה". וכן כתב החפץ חיים ז"ע בספרו שמירת ה'לשון בשער התבונה, שכפי רצון האדם כך מוליכים אותו, אם רוצה להיות צדיק, מביאים לו מלאך שמונהג אותו צדיק, ואם רוצה להיות חסיד מביאים לו מלאך שמונהג אותו חסיד. [ונואריך בזה, עיי"ש].

צריכים לדעת שכל דבר טוב, ובפרט דבר כזה שקל העולם וכל הגאולה תלויה בזה, ישנו הרבה מניעות, אבל עם רצון חזק מולכים לעבר על הכל, וכולים להגיע לכל מה שרוצים באמת עם סיעתא דשמיא, כמו שכתבו בווזה"ר הקדוש "כד בעי בר נש לאתנכי'א כמה אנון דמונין ליה", והפרוש, "אשר בן אדם רוצה להתקרב כמה מלאכים עוברים לו, שהשם יתברך שולח לו מלאכים קודשים עלות אותו ולסכני עגורו.

ולמדני הוזה"ר נקראים מוכי הרבים הכי גדולים בעולם שהם מטרהים נשמתם ונשמת כללי ישראל, ומצילים את עם ישראל מכל גזרות קשות ורעות ברוחניות ובגשמיות, בוודאי חתם רב ועצום ובקנתם עושה פרות ותפלתם נשמעת.

אספר ספור נפלא עם הזה"ר בקרי'ר' אלימלך ואחיו רבי ר' וישא ו"ע. שניהם הלכו יחדיו לאסף כסף לפדיון שבאים, הם הגיעו לבית אחד של עשיר גדול מאד. העשיר הזה הכניס אותם לביתו בכבוד גדול ונתן להם כסף משמח מאד, בימינו המשה אגרות בלבד. [המטבע הזאת היה ניתן לכל אחד שבא לקבץ צדקה, וכלם ורקו לו את זה תורה בפנים. לכן שנים רבות שהכסף הזה לא הלך ממנו, ונשאיר אזילו, וכל פעם שמקבצי הצדקה יצאו מהבית, העשיר היה עומד מאחורי הדלת לשמוע איך מקללים אותו ומדברים עליו כל מיני דבורים גורעים]. כשהצדיקים הקדושים האלו יצאו, אמר הרבי ר' וישא לרבי ר' אלימלך וי"ע, מה נעשה הוא לא ברשימה! העשיר שומע דבורים כאלו, פתח את הדלת ושאל אותם: מה זה שאמרתם שאני לא ברשימה? האם אתם עשיתם טעות שבאתם אלי, זאת אמרת שאני לא ברשימה לבוא אלי לקחת כסף?

הצדיק עונה להעשיר, לא, לא. לא על הרשימה בארץ דברנו, רק על הרשימה בשמים. כי בשמים יש רשימה מי שיש לו הזכות לתת כסף לצדקה הגדולה הזאת של פדיון שבויים שאנחנו אוספים, ונהיך גדול מאד, ותשבעו שאם נתתם מטבע כזאת, זאת אמרת שבאתם לא ברשימה הזאת בשמים, ואין לנו שום תלונות על כך חס ושלום, דברנו רק מה הולך בשמים.

העשיר אומר, אם מקרב על רשימה כזאת, אני רוצה לדעת כמה כסף אתם צריכים בשביל הפדיון שבויים? - ענו לו כסוים גדול מאד... העשיר אומר אני רוצה לתת לכם את כל הכסף שאמכם צריכים בשביל המצוה הגדולה הזאת, והולך ומביא כלי גדול של תזכרות מטובות של זכר, ורוצה לתת את כל הסכום, הצדיקים אומרים לו, סליחה, אנחנו לא יכולים לקחת את כל הסכום רק חצי מהסכום שאנחנו צריכים, כי יש ברשימה עוד הרבה יהודים שעריכים לזכות בצדקה הגדולה הזאת, וקבלו רק חצי מהסכום.

מהספור הזה אנתנו רואים מוסר השכל, שלא כל אחד יכול לזכות למצוות גדולות כאלו, להביא את המשיח, וכמו שכתב הרבי מנאמאראנא ז"ע, לשלוח לזכרים כאלו, צריכים הרבה לבכות להשי"ת שיזכנו להציל מתעורב רב, ועלשות הכל רק לשם שמים, לזכות את

כס"ד

הוראה לחיוב חשבון תורה ידיו אוא מלא מקומות הלכנים

מספר חשבון	ט"ו חשבון	קט"ו חשבון	ק"ו חשבון

לכבוד בנק _____
 סניף _____
 כתובת הסניף _____

קוד סוסד

אנ/הח"מ מיקוד טלפון

רובם הם בני ביהודה חיים כל היתרו הם זכרים וכל הנשואות הם נשים והם בני ישראל נשואים נשים ו...
 1. חשבונית חשבונית 2. חשבונית חשבונית 3. חשבונית חשבונית 4. חשבונית חשבונית 5. חשבונית חשבונית

מספר חשבוני _____ מאריך _____ עד תאריך _____

חתימת בעלי החשבון

אישור הבנק
 לכבוד ז' עזר התשס"ח יוני יארד יב פי 17
 רח' גולדמן 24 בית עמש 2028
 בית עמש _____
 חשבונית חשבונית 6. חשבונית חשבונית 7. חשבונית חשבונית 8. חשבונית חשבונית 9. חשבונית חשבונית

בנק _____
 סניף _____
 תאריך _____

עוד מרמזו יעקב לעשו שהוא שולט על הקליפות

"צֹאן וְעֶבֶד וְשֹׁפֵחָה", אלה הם כתרים התחתונים שהרגם הקדוש ברוך הוא במצרים, "בְּכוֹר בְּהֵמָה" (שמות יא, ה), "בְּכוֹר הַשֶּׁבִי" (שם יב, כט), "בְּכוֹר הַשֹּׁפֵחָה" (שם יא, ה), זהו שכתוב **"צֹאן וְעֶבֶד וְשֹׁפֵחָה"**, מיד נתירא עשו ויצא לקראתו, ופחד היה לו מיעקב, כמו שהיה לו ליעקב מעשו.

משל לאיש שהיה מהלך בדרך, ובדרך הליכתו שמע על גזלן אחד שהוא אורב בדרך, פגע בו איש אחר, אמר לו של מי אתה, אמר לו מן החילות של פלוני אני, אמר לו נטה לך מלפני, שכל מי שקרב אצלי נחש אחד אני מביא והורג אותו, הלך זה האיש להשר ההוא, ואמר לו איש אחד הולך, וכל מי הקרב אצלו נשכו נחש אחד שהוא מביא וממיתו, שמע זה השר ונתירא, אמר מוטב שאלך לקראתו ואשלים עמו, כשראה אותו האיש ההוא אמר וי שעתה יהרגנו זה השר, התחיל להשתחות ולכרוע כנגדו, אמר השר אילו היה לו בידו נחש להרג, לא היה משתחוה כל כך לנגדי, התחיל השר להתגאות, אמר הואיל וכל כך כרע לנגדי לא אהרגנו.

כך אמר יעקב: **"עַם לְבָן גִּרְתִּי וְאַחַר עַד עָתָה"**, עשרים שנה שהיתי אצלו, ואני מביא נחש להרג אנשים, שמע עשו ואמר ווי מי יקום לפניו, שעתה יהרגנו יעקב בפיו, התחיל לצאת לקראתו להשלים עמו, כיון שראה אותו, מה כתוב: (דף קסז ע"א) **"וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר לוֹ"**, כיון שקרב אליו התחיל לכרוע ולהשתחות לפניו, זהו שכתוב: **"וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה שָׁבַע פְּעָמִים עַד גִּשְׁתּוֹ עַד אָחִיו"**, אמר עשו אילו כל כך היה עמו, לא היה משתחוה לנגדי, התחיל להתגאות.

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קסז ע"ב

יעקב לא רמז לעשו אלא שלא נתקיימו ברכות אביו ואין לו לקנאות בו

אמר רבי יצחק, וכי הגון הוא ליעקב שהיה קדוש לומר שנטמא עם לבן ועם כשפיו, וכי זה שבח שלו, אמר לו רבי יוסי, אף על פי שאמר כך רבי יהודה, אבל אני מסייע לך, שהרי כתוב: **"אֲנֹכִי עֹשֶׂה בְּכֹרְךָ"** (בראשית כז, יט), וכי הגון הוא לצדיק כיעקב להחליף שמו בשם טמא, אלא **"אֲנֹכִי"** אחר כך יש טעם מפסיק, שאמר אנכי מי שהוא, אבל עשו הוא בכורך, וזה נתבאר.

אף כאן, **"וַיְהִי לִי שׁוֹר וְחֲמֹר"**, לומר אל תשים לבך ומחשבתך לברכה ההיא שברכני אבי שנתקיימה בי, הוא ברכני **"וְהָיָה גִבִּיר לְאַחֶיךָ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְךָ בְּנֵי אִמְךָ"** (שם כז, כט) לפיכך אמר יעקב: **"לֹאֲדַנִּי לְעֵשָׂו"**, הוא ברכני ב"רב דָּגָן וְתִירֵשׁ" (שם כז, כח), הרי לא נתקיימה בי,

שלא אצרתי אותם, אלא וַיִּהְיֶה לִי שׂוֹר וַחֲמוֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה, רועה צאן אני בשדה, הוא ברכני מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ, הרי לא נתקיימה בי, שהרי "עם לְבָן גִּרְתִּי", כגר שעוד לא היה לי גם בית אחד, כל שכן "מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ", וכל זה בשביל שלא יסתכל בו ביעקב על אותן הברכות ויקטרג לו.

רבי אבא אמר, כתוב בו ביעקב: "אִישׁ תָּם יֵשֵׁב אֶהְלִים" (שם כה. כז), "אִישׁ תָּם", לפי שהוא יושב בשני משכנות עליונים^[1], ונשתלם לצד זה ולצד זה^[2], הוא לא אמר שנטמא בכשפיו, אבל מה שאמר רבי יהודה, היינו לומר שלכו נשתלם על הטוב והאמת שעשה לו הקדוש ברוך הוא, שכל העולם יודע מעשה לבן מה הם, ומי הוא שיכול להנצל ממנו, אמר הרי אני ישבתי, ועשיתי עמו עשרים שנה, והוא היה מקטרג שלי, שרצה להאביד אותי, והקדוש ברוך הוא הציל אותי ממנו, והכל היה בשביל שלא יסתכל בו עשו, שנתקיימו בו אותן הברכות, ולא ינטר לו שנאה.

זוהר חלק ב' פרשת שמות ו ע"א

יעקב שלח לעשו שהוא השולט על ב' הכוחות של שור וחמור

בספרו של רבי ייבא הזקן כך נאמר, "שׂוֹר וַחֲמוֹר" כאשר מזדוגים ביחד, שני פגעים רעים הם לעולם, "שור" מצד של דין הקשה הוא, והתחברות של צד קדושה הוא, "חמור" כשמזדווג עמו שהוא מצד הטומאה, שני פגעים רעים הם לעולם, ועל כן "שמעון" תוקף של דין הקשה היה בו, וכאשר מזדווג ב"לוי" ביחד אין העולם יכול לסבול.

ולפיכך כתוב: "לֹא תַחַרְשׁ בְּשׂוֹר וּבַחֲמוֹר יַחְדָּו" (דברים כב. י), ועל כן שלח יעקב לעשו דבר זה, וַיִּהְיֶה לִי שׂוֹר וַחֲמוֹר, ואם לא היה יעקב מכניע עצמו, פחד גדול היה נופל על עשו.

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קסז ע"ב

ה' רוצה בתפילת הצדיקים, והצדיקים אין סומכים על זכותם אלא מבקשים מה' וַיֵּשְׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל אָחִיךָ אֶל יַעֲשׂוֹ, וְגַם הִלָּךְ לִקְרֹאתָךְ וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ, כיון שאמרו "בָּאנוּ אֶל אָחִיךָ", הרי יודע שהוא עשו, וכי אחים אחרים היו ליעקב, אלא "בָּאנוּ אֶל אָחִיךָ", ואפשר תאמר שחזר בתשובה והולך בדרך הישר, לא כן אלא עשו הרשע כמקדם, וְגַם הִלָּךְ לִקְרֹאתָךְ, ואפשר תאמר שהוא בלבדו הולך, לא, אלא "אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ", וכל כך למה אמרו לו, אלא מפני שהקדוש ברוך הוא רוצה תמיד בתפלתם של הצדיקים, ומתעטר בתפלתם, כמו שאמרו שזה המלאך הממונה על תפלת ישראל סנדלפון שמו, והוא מקבל כל אותן התפלות ועושה מהן עטרה לחי העולמים וזה נתבאר, וכל שכן תפלות הצדיקים, שהקדוש ברוך הוא רוצה בהן, ונעשה מהן עטרה להכתיר באותן התפלות להקדוש ברוך הוא, ואם תאמר הרי מחנות קדושים באו עמו ולמה

זיו הזוהר

ד. פירוש, שמושרש בספירת תפארת, וצורתו ה. פירוש, שקדושתו מורכבת מן צד ימין וצד חקוקה בכסא הכבוד. שמאל חסד וגבורה.

נתירא, אלא שהצדיקים אין סומכים עצמם על זכותם, אלא על תפלתם ותחינתם לפני רבונם.

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קסח ע"א

יעקב אבינו התיירא שה' לא יעשה לו נס בשביל כמה עבירות שעשה

"וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר לוֹ", אמר רבי יהודה, "יעקב" עץ החיים היה, ולמה נתירא, הלא אין ביכולת לשלוט עליו, ועוד הלא כתוב: "וְהָיָה אֲנֹכִי עִמָּךְ וְגוֹ", ולמה נתירא, ועוד הלא כתוב: "וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים", אם מחנות קדושים היו עמו, למה היה מפחד, אלא הכל היה כהוגן, ויעקב לא היה רוצה לסמוך על הנס של הקדוש ברוך הוא, לפי שחשב שאין הוא כדאי שהקדוש ברוך הוא יעשה לו נס, ומפני מה, לפי שלא היה משמש לאביו ולאמו כראוי, ולא התיגע בתורה, ולקח שתי אחיות, ואף על פי שהכל מתורץ, מכל מקום נצרך לו לאדם לפחד תמיד, ולהתפלל לפני הקדוש ברוך הוא בתפלה, כמו שכתוב: "אֲשֶׁרֵי אָדָם מִפֶּחַד תָּמִיד" (משלי כח, יד).

החפץ חיים והחזון איש זי"ע

במכתבי מרן החפץ חיים זצ"ל (דף יד אות ג'), שספר בנו הר' אריה ליב על אביו, שהחזיק מאד בחכמת הקבלה באמרו כי הוא אחד מחלקי תורה היותר נעלים, ומרגלא בפומיה תמיד כי בלי סתרי תורה מגששים אנו באפלה, ובס' "מאיר עיני ישראל" (כ"ג ע' תקנ"ו), שרבי שלמה ספר לו על רבו החפץ חיים, שכל שבת קודש למד את הזהר של הפרשה, גם היה אומר לאחרים שילמדו הזהר של הפרשה, אפילו בחורים. והיה אומר שרבו כמדרש. (אור הזהר דף 82). ובספר מעשה איש (חלק ג' ע' צ"ח): שמרן החזון איש זצ"ל אמר להג' ר' שמריהו גריינימן זצ"ל, שאין ספר מוסר כל כך טוב כמו ספר הזהר. (מפעל הזוהר העולמי - 0548436784)

עברו מעל מאה שנה
טהרה"צ המקבל האלקי
רבי יודל רוזנבערג
זצוקלה"ה הוציא לאור
את ספריו הקדושים
זוהר תורה, לאחר עמל
ויגיעה רבה ימים וילות
ללא הפוגה במשך 20 שנה,
בהם סדר לקט וערך את
ספריו זוהר התורה, לפי סדר
הפירושים אשר בו מובאים
קטעי הזוהר הפיזיקים גם
לפי הפשוט, במטרה שכל
יהודי ויהודי ואפילו הקטנים
שבהם יוכלו להיות מקשרים
לספר הזוהר. זכינו לפרסם
ולחזיא לאור פרשיות
אחדות מספריו, וכן טעורים
המושפעים על ידי הגה"צ רבי
שלום יהודה גראס האדמו"ר
מהאלמין שליט"א.

רעיון חדשני יוצא לדרך ממפעל הזוהר העולמי

**שעורי דף היומי ב"זוהר תורה"
ו"זוהר חק לישראל"
מידי יום ביומו ברדיו 2000**

**בכל יום שני משעה 3-5
על ידי הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
האדמו"ר מהאלמין שליט"א.**

**שיעורים בדף היומי "זוהר תורה"
ו"זוהר חק לישראל" מידי יום ביומו,
על ידי הרב אליהו ממן שליט"א
ראש מוסדות "תורת אברהם" נצרת עילית.**

הגימטריה של "זוהר תורה" = 829
"דוד מלך ישראל חי וקים" = 829

הגימטריה של "כולם לומדים בזוהר" = 447
"יביא מטיח בן דוד" = 447

כלומר רק אם נלמד כל יום ויום כלנו יחד
בזוהר הקדוש נזכה שייבא מטיח בן דוד
בטהרה בלמינו אמן

**בקרוב אי"ה יבנס
ל"קול הרשב"י" בטל: 0722-990044
ובקול הזוהר בטל: 0722-990055**

**לזכוי הרבים בחלוקת הפרשיות לבתי מדרשות
ולשמיעת השעורים בדיסקים במחיר הקרן**

0548-436784

הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
האדמו"ר מהאלמין שליט"א

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קסח ע"ב

יעקב רצה להניח זכיותיו לבניו לכן לא סמך על זכותו והתפלל

רבי שמעון אמר, בא וראה "יעקב" תפלתו הגינה עליו מעשו, לפי שרצה לסלק זכותו לבניו אחריו, ולא להשתמש בה עתה לנגד עשו, ועל כן התפלל תפלתו להקדוש ברוך הוא, ולא סמך עצמו על זכותו להיות ניצל בשבילה.

אברהם התיירא רק על בני השפחות, ולכן שם אותם סמוכים אליו, שילחם בעבורם
 "וַיֹּאמֶר אִם יָבוֹא עֲשׂוֹ אֶל הַמַּחֲנֶה הָאֶחָד וְהִפְּהוּ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנֶּשְׂאָר לְפָלִיטָה", בא וראה שהשכינה לא זזה מאהל לאה ומאהל רחל, אמר יעקב יודע אני שיש להן שמירה מן הקדוש ברוך הוא, מה עשה "וַיִּשָּׂם אֶת הַשְּׂפָחוֹת וְאֶת יַלְדֵיהֶן רִאשֹׁנָה", אמר אם יהרג עשו אותן יהרג, אבל אלו אינני מתירא מהן, לפי שהשכינה עמהן, ועל כן, "וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנֶּשְׂאָר לְפָלִיטָה", כיון שעשה כך התקין תפלה עליהן.

תפילת הצדיקים שמחה להשכינה

"וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי אָבִי יִצְחָק ה' הָאֵמֵר אֵלַי וְגו'", אמר רבי אלעזר, תפלות הצדיקים הן שמחה לכנסת ישראל להתעטר לפני הקדוש ברוך הוא^[1], לפיכך חבוב הן יותר לפני הקדוש ברוך הוא, ובשביל זה הקדוש ברוך הוא מתאוה לתפלות הצדיקים בשעה שנצרך להם להתפלל, לפי שיודעים לרצות לרבונם.

מה כתוב בו ביעקב: "אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי אָבִי יִצְחָק ה' הָאֵמֵר אֵלַי וְגו'", הכתיר וקשר קשרים, בקשר אחד כראוי^[1], "אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם" לימין, "וְאֱלֹהֵי אָבִי יִצְחָק" לשמאל, "ה' הָאֵמֵר אֵלַי", כאן תלה הדבר בעצמו שיתעטר ויתקשר מקומו ביניהם.

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קסט ע"א

יעקב אומר: ה' כל החסדים שעשית עמדי עד היום אינם בזכותי כן תעזור לי גם עכשיו

"קִטְנֹתַי מִכָּל הַחֲסָדִים וְגו'", למה נצרך לומר זאת עם תפלתו, אלא אמר יעקב, אתה הבטחת לי להטיב עמי, ואני יודע שכל מעשיך כולם על תנאי הם, אני אין בי זכות, שהרי

זיו הזוהר

1. פירוש, שכנסת ישראל, שהיא השכינה הקדושה, בתפלתן של ישראל.
 מתעטרת ומתקשטת לפני הקדוש ברוך הוא.
 2. פירוש, שפעל בתפלתו יחוד וזיווג הספירות.

"קִטְנֹתֵי מִכַּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת עֲבָדֶיךָ", וכל מה שעשית לי עד היום לא בעבור זכותי היה, אלא בעבורך הוא שעשית לי, והחסדים והאמת ההוא בעבורך היו, שהרי כשעברתי בתחלה כאשר הלכתי מלפני עשו, יחידי עברתי את הנהר ההוא, ואתה עשית עמדי חסד ואמת, שהרי עתה אני עובר אותו בשני מחנות, אלה שני המחנות שחלק.

עד כאן היה מסדר שבחו של רבונו, מכאן ואילך היה מבקש מה שנצרך לו, להראות לכל בני העולם, שנצרך לו לאדם לסדר שבחו של רבונו בתחלה, ואחר כך יתפלל תפלתו, שכך עשה יעקב, בתחלה סידר שבחו של רבונו, ולאחר שסידר שבחו, אמר תפלתו שנצרך לו.

המתפלל צריך שיפרש דבריו כראוי

"הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אֶחָי מִיַּד עֵשָׂו כִּי יָרָא אֹנְכִי אֹתוֹ פֶּן יָבֹא וְהִכְנִי אִם עַל בְּנִים", מכאן נשמע מי שמתפלל תפלתו, צריך לפרש דבריו כראוי, "הַצִּילֵנִי נָא", ואם תאמר שהרי הצלתני מלבן, "מִיַּד אֶחָי", ואם תאמר שקרובים אחרים סתם אחים נקראים, "מִיַּד עֵשָׂו", מה הטעם שהאריך כל כך, כדי לפרש הענין כראוי, ואם תאמר מה אני צריך, "כִּי יָרָא אֹנְכִי אֹתוֹ פֶּן יָבֹא וְהִכְנִי אִם עַל בְּנִים", הכל בשביל להודיע הענין למעלה, ולפרשה כראוי ולא יסתום הדבר.

ישנם ב' סוגי תפילות תפילה שבפה ותפילה שבלב

"וְאִתָּה אֲמַרְתָּ הֵיטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ וְגו'", מה ואתה, כמו שכתוב: "וְאִתָּה מַחֲיָה אֶת כְּלָם" (נחמיה ט, ו) [ט], אף כאן "וְאִתָּה אֲמַרְתָּ", בא וראה, דוד המלך אמר, "יְהִי לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי" (תהלים יט, טו), אלו הדברים המבוררים, "וְהִגִּיזוֹן לְבָבִי", אלו הדברים הסתומים, שאין האדם יכול לפרשם בפיו, זהו הגיון שהוא בלב שאין ביכולת לברר, ועל כן נצרך להיות דבר המבורר בפה, ודבר הסתום בלב, והכל סוד הוא, אחד נגד מדרגה התחתונה, ואחד נגד מדרגה העליונה [ט], דבר המבורר נגד מדרגה התחתונה שנצרך להיות ברור, ומה שהוא סתום בלב הוא נגד מדרגה פנימית יותר, והכל ביחד הוא [ט], ועל כן אמר, "יְהִי לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבָבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי".

כדמיון זה אמר יעקב, בתחלה היה מברר הדבר כראוי, ואחר כך סתם הדבר, התולה בהגיון הלב שלא נצרך להתברר, שכתוב: "וְאִתָּה אֲמַרְתָּ הֵיטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ וְשִׁמְתִי אֶת זְרַעְךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִסָּפֵר מִרְבּוֹ", זהו הדבר התולה בלב שאין נצרך להתברר [יא], וכך צריך להיות כמו שנתבאר, בשביל ליחד יחוד שלם כראוי [יב].

זיו הזוהר

- ח. היינו ספירת מלכות, שעל ידה נשפע חיים ממקור החיים לכל העולמות, כמו שכתוב "מְלֻכּוֹתֶיךָ מְלֻכּוֹת כָּל עֲלָמִים" (תהלים קמה, יג).
- ט. היינו מחשבה ודבור, בינה ומלכות.
- י. כי הפה והלב צריכים להיות בקשר אחד תמיד, ובפרט בתפלה.
- יא. היינו מחשבה, כי בינה היא לבא, ובה הלב מבין, והענין המובן שלא נצרך לפרש הוא, שאם עשו יהרגנו, איך תקויים הבטחת הקדוש ברוך הוא אליו.
- יב. פירוש, שעל ידי כח הכפול של כוונה ודיבור,

זוהר חלק ג' פרשת תזריע דף מה ע"א

סיבה למה העביר אותם יעקב לעבר השני של הנחל

"וַיִּקְחֵם וַיַּעֲבְרֵם אֶת הַנַּחַל וְגו'" אמר רבי אבא, מה היה דעתו של יעקב להעבירם בנחל בלילה, אלא שראה מקטרג הולך בין המחנות שלו, אמר יעקב אעבור לצד אחר של הנהר, אולי לא יהיה נמצא שם הערבוּב^[1].

מה ראה, ראה שלהבת אש לווהט הולך ופורח בין מחנותיו, אמר יעקב, מוטב לנסוע מכאן, והנהר יפסיק בינינו, ולא ימצא אצלנו הערבוּב, מיד "וַיִּקְחֵם וַיַּעֲבְרֵם אֶת הַנַּחַל".

התאבקות המלאך עם יעקב והויכוח ביניהם

"וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב לְבָדוּ", מכאן למדנו, מי שנמצא בלבדו בבית בלילה, או ביום בבית מיוחד, כל שכן בלילה, מהו מיוחד, שמייוחד משאר בתים, או מי שהולך בלבדו בלילה, יכול להנזק, בא וראה, "וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב לְבָדוּ", אז "וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ וְגו'".

למדנו, שמצד הדין היה בא, ושליטתו בהצד של לילה, מהו צד הלילה, הגלות. כיון שעלה האור, נחלש כחו, ונתגבר עליו כחו של יעקב, בזמן שהיה לילה, לא היה יכול בו יעקב, וכשעלה האור נתגבר כחו של יעקב, והחזיק בו ונתגבר עליו, ראה אותו יעקב, שהוא מלאך.

אמר לו, הניחה לי שלא יכלתי לך, מפני מה לא יכול לו, לפי שהיה עולה האור, ונשבר הכח שלו, שכתוב: "בָּרֶךְ יַחַד כּוֹכְבֵי בִקְר וַיְרִיעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים" (איוב לח, ז), מהו ויריעו, שנשברו כל אותן הבאים מצד הדין, ואז נתגבר יעקב והחזיק בו.

אמר לו, "שְׁלַחְנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר", הגיע העת לשבח שבחו של הקדוש ברוך הוא ולהאסף. "וַיֵּאמֶר לֹא אֲשַׁלְּחֶךָ כִּי אִם בְּרַכְתָּנִי", "אם תברכני" צריך לומר, מהו "אם בְּרַכְתָּנִי", אלא כך אמר לו יעקב, ודאי שאבי ברכני באותן הברכות שבקש לברך לעשו, ואני ירא ממך בשביל אותן הברכות, אם תסכים עליהן, או לא תסכים, או שתקטרג עלי בעבורן.

מיד אמר לו: "לא יַעֲקֹב יֵאָמֵר עוֹד שְׁמֶךָ וְגו'", מה אמר לו, אלא כך אמר לו, לא בערמה ולא במרמה (ה)רוחת אותן הברכות, "לא יַעֲקֹב יֵאָמֵר עוֹד שְׁמֶךָ", שהרי לא במרמה היה, כי אם ישראל, ישראל ודאי הסכים עליך, וממנו יצאו הברכות, לפי שאתה דבוק בו^[2], ועל כן אני וכל שאר החילות מסכימים עליהן.

"כִּי שָׂרִיתָ עִם אֱלֹהִים וְעִם אַנְשֵׁים וְתוֹכַל", "עם אֱלֹהִים", כל אותן הבאים מצד הדין הקשה, "וְעִם אַנְשֵׁים", זה עשו והחילות שלו, "וְתוֹכַל", יכולת להם, והם לא יכלו לך.

ולא הניחו יעקב עד שהודה לו על אותן הברכות, זה שכתוב, "וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שָׁם".

זוהר הזוהר

יש ביכולת לפעל יחוד שלם בעולמות העליונים. יד. זה ישראל יש לפרש או על ספירת תפארת, או יג. היינו השטן המקטרג, שנתערב במחנה שלו, על השכינה הקדושה, שעליה אמרו חיה אחת יש כידוע שסתם מזיקים ושדים אין יכולים לעבור את הנהר.

מפעל הזוהר העולמי
נחל לכיש 24/8 כת שמש
0548-436784-00

הזוהר זוהר
מבריו ואומר

הלומד וחוזר
מרויח וקוצר

מהפכת הזוהר העולמי יוצאת לדרך!

לומדים כרך א' מספר ראשון של "זוהר השבת" ונבחנו ומקבלים סט "זוהר השבת" מחלק לפרשיות השבוע, מיחד ל"שלחן שבת", עם דיסק של דרשות התעוררות על לימוד הזוהר הקדוש

במתנה ניצד?

מפעל הזוהר העולמי
בת ים - גבריאיל
052-6077914
בת ים - נארי
052-3254036
חולון - יוסי
054-2214449
ראשון לציון
054-2214449
ים - ג'רזים
02-625-5789

- 1 יש לשלוח פקס עם פרטים מלאים [שם, כתבת, וטלפון] למספר 153-3616-8526
 - 2 אנחנו נשלח לך את המבחן. 3 בגמר המבחן תפקסס אותו לפקס הנ"ל.
 - 4 בוחן מיחד מטעם "מפעל הזוהר" יבדק את המבחן, ותקבל את המתנה.
- המצטיינים יזכו לפרסום בספרים.

לפרטים והזמנת מבחנים, טל: 0542-214-449

כל יהודי יכול לזכות בסט של זוהר השבת! בחנם!

כל רגע של לימוד הזוהר הקדוש יקר מאוד בעיני ה'.
כל רגע של לימוד, מציל את עם ישראל בפרטיות ובכלליות מגזרות קשות.
יהודי יקר, כפוח כח ועצמה חבויים בך!
כל העולם תלוי בלימוד שלך, אל תרפה ידיך, הזמן קצר והמלאכה מרבה,
בוא והצטרף לקבוצה שתוליך את כל העולם לשלום,
בוא ושב בצלו של הרשב"י הקדוש.

מתן שכרו בצידו, הרשב"י יושב ולומד עמו

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קמו ע"א

ניצחון יעקב על שרו של עשו

"וַיֵּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר וְגו'", אמר רבי יוסי, בא וראה זכותו של יעקב כמה היה, שזה בא ובקש להעבירו מן העולם, ולילה הזה היה הלילה שנבראה בו הלבנה, ויעקב נשאר בלבדו, שלא היה עמו אחר, ולמדנו שאל יצא אדם יחידי בלילה, וכל שכן בלילה שנבראו בו המאורות, שהרי הלבנה היא חסרה, שכתוב "יְהִי מְאֹרֹת" (בראשית א, יד) חסר^{טו}, ובלילה ההוא נשאר בלבדו, לפי שכאשר הלבנה חסרה, נחש הרע נתחזק ושולט, ואז בא סמא"ל וקטרג לו, ובקש להאבידו מן העולם.

ויעקב היה תקיף בכל הצדדים, בצד של יצחק ובצד של אברהם, שהם נעשו מחזיקים ליעקב, בא לימין ראה לאברהם שהוא תקיף בכח של יום בצד הימין שהוא חסד, בא לשמאל ראה ליצחק שהוא תקיף בכח הדין הקשה, בא להגוף ראה ליעקב תקיף משני הצדדים האלה, הסובבים אותו אחד מכאן ואחד מכאן, אז "וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכַל לוֹ, וַיִּנְעַע בְּכַף יָרְכוֹ", שהוא מקום מחוץ להגוף, והוא עמוד אחד של הגוף, אז "וַיַּתְקַע כַּף יָרְדְּ יַעֲקֹב בְּהֶאֱבָקוֹ עִמּוֹ".

כיון שנתעורר השחר ועבר הליל, נתחזק יעקב, ונחלש כחו של סמא"ל, אז אמר "שְׁלַחֲנִי", שהגיע הזמן לומר שירה בבקר, ורצה ללכת והודה לו על אותן הברכות, והוסיף לו ברכה אחרת, שכתוב "וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שֵׁם".

חלק א' פרשת וישלח דף קע ע"א

אבק הוא הס"מ ואינו עושה פירות ועפר היא המלכות שעושה פירות

רבי שמעון אמר: "וַיֵּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ", מהו אבק, אבק טפל לעפר, מה בין עפר לאבק, אבק זה שנשאר מן האש ואינו עושה פירות לעולם, עפר שכל הפירות יוצאים ממנו, והוא כולל כח שלמעלה ושלמטה^{טז}.

ומעפר הוא כל הפירות וכל טוב העולם יוצאים ממנו, בו ונעשו כל מעשה העולם, כמו שכתוב: "הַפֶּל הִיָּה מִן הָעֶפֶר וְהַכֹּל שֵׁב אֶל הָעֶפֶר" (קהלת ג, כ), ולמדנו, הכל היה מן העפר, ואפילו גלגל חמה, אבל אבק אינו עושה פירות ותבואות לעולם, ולפיכך "וַיֵּאבֶק אִישׁ", שהיה בא באותו האבק ורכב עליו, בשביל לקטרג לו ליעקב.

זיו הזוהר

הס"מ שולט על ישראל עד הגאולה השלמה

"עד עלות השחר", שנעברה שליטתו וחלפה, וכך יהיה לעתיד לבוא, לפי שהגלות עתה כלילה דומה, וכאשר הוא לילה, שולט אבק ההוא על ישראל, והם שוכבים לעפר, עד שיעלה האור ויאיר היום, ואז ישלטו ישראל, ולהם תנתן המלכות כי הם קדושי עליונים.

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קעא ע"א

הס"מ החליש כחם של תומכי התורה

"וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכַל לוֹ וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוֹ", אמר רבי שמעון, בא וראה כמה מרמה וערמה התחכם בלילה ההוא זה הרוכב נחש לנגד יעקב, שהרי הוא היה יודע שכתוב: "הקל קול יַעֲקֹב וְהִידִים יְדֵי עֵשׂוֹ" (בראשית כז, כב)^[1], שאם נפסק קול יעקב, אז הידים ידי עשו, לפיכך הסתכל לכל הצדדים להרע לו ליעקב ולהפסיק קולו, וראה אותו תקיף בכל, זרועות מצד זה ומצד זה שהם מחזיקי הגוף שנתחזק ביניהם^[2], וראה כח התורה, שנתחזק בכל, אז "וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכַל לוֹ", מה עשה מיד "וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוֹ", שנתחכם לנגדו, אמר כיון שישברו תומכי התורה, מיד התורה לא תהיה לה חזוק, ואז יתקיים מה שאמר אביהם "הקל קול יַעֲקֹב וְהִידִים יְדֵי עֵשׂוֹ, וְהָיָה כַּאֲשֶׁר תִּרְדֵּי וּפְרָקֶת עָלוּ מֵעַל צְוֹאֲרֶךְךָ".

ובזה התחכם לנגד יעקב, שהרי מפני שנשבר כח התורה הולך ומתחזק כחו של עשו, וכשראה שלא יכל לה להתורה, אז החליש התוקף של תומכי התורה, וכשלא ימצא מי שיתמך ללומדי התורה, אז לא יהיה קול יעקב, ויהיו ידים ידי עשו, וכשראה יעקב כך, אז כעלות השחר החזיק יעקב בו ונתגבר עליו^[3], עד שהוא ברך ליעקב, והודה לו על אותן הברכות, ואמר לו: "לא יַעֲקֹב יֵאָמֵר עוֹד שְׁמֶךָ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל", לא יעקב במרמה, אלא בגדלות ותוקף שאין מי שיוכל לך.

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קמד

אל ישנה ממנהג המקום

"וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי כִּי עָלָה הַשַּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֶשְׁלַחְךָ כִּי אִם בִּרְכָתְנִי", אמר רבי שמעון, "וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי", לפי שהחזיק בו יעקב, וכי איך יכול איש שהוא גוף ובשר להחזיק בו במלאך שהוא רוח ממש, שכתוב: "עֲשֵׂה מִלְּאֲכִיּוֹ רִחוּת מְשַׁרְתִּיּוֹ אֲשֶׁ לֵהֵט" (תהלים קד, ד), אלא מכאן נשמע שהמלאכים שליחי הקדוש ברוך הוא כשיורדים לזה העולם מתגשמים, ומתלבשים בגוף כדמיון של זה העולם, לפי שכך ראוי שלא לשנות ממנהג המקום ההוא שהולך שמה.

והרי נאמר, שמשא אשר עלה למעלה מה כתוב: "וַיִּהְיֶה שֵׁם עַם ה' אֲרַבְעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לָחֵם לֹא אָכַל וַיָּמִים לֹא שָׁתָה" (שמות לד, כח), כדי שלא לשנות המנהג של המקום

זיו הזוהר

ומשפעת למטה בעולם הזה, ואבק מרמז על הס"א וזהו שאיתא באברהם, כסבר ערביים הם שמשתחיים לאבק רגליהם. יז. כי הקל הראשון הוא חסר בלי וא"ו, ומשמעותו שכאשר יהיה קל הקול יעקב, אז והידיים ידי עשו. יח. היינו שתי הקדושות של אברהם ושל יצחק, ימין ושמאל. יט. בזכות שישראל משכימים בעלות השחר ללמוד

ההוא שהלך שמה, ואותן המלאכים כשירדו למטה, כתוב: "והוא עמד עליהם תחת הקעץ ויאכלו", וכן כאן זה המלאך כשירד למטה, לא נאבק עם יעקב אלא מתוך שהיה מלובש בגוף כדמיון של זה העולם, ועל כן נאבק יעקב עמו כל אותו הלילה.

שליטת הס"א הוא רק בלילה ולכן בבוקר התגבר עליו יעקב

בא וראה, בעבור ששליטת אלה אין היא אלא בלילה ודאי, ולפיכך שליטת עשו אין היא אלא בזמן הגלות שנקרא לילה, ועל כן בלילה התגבר להלחם עם יעקב ונאבק עמו, וכעלות השחר נחלש כחו ולא יכל ליעקב, ואז התגבר יעקב, לפי שיעקב שליטתו ביום, ולפיכך כתוב: "משא דומה אלי קרא משעיר שומר מה מלילה שומר מה מלילה" (ישעיהו כא, יא), שהרי אז שליטת עשו שהוא שעיר בלילה היא, ולפיכך נחלש כעלות השחר, ואז "ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני", כי אם תברכני צריך לומר, מהו "כי אם ברכתני", אם תודה לי על אותן הברכות שברכני אבי, ולא תהא מקטרג לי בעבורן.

מה כתוב: "ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמוך כי אם ישראל וגו'", למה ישראל, כך אמר לו בעל כרחי מוטל עלי לשמש לך, שהרי אתה נתעטרת בכחך למעלה במדרגה עליונה, ישראל יהיה שמוך ודאי, "כי שרית עם אלהים", מהו "עם אלהים", התעלה על דעתך שעל עצמו היה אומר, אלא אמר לו, שרית להתחבר ולהזדווג עם אלהים בחבור בזיווג השמש והלבנה [כ], ועל כן לא כתוב על אלהים, אלא "עם אלהים", בחבור וזיווג אחד.

רוצה להיות מליונר בעז"ה?
לימוד שעה אחת זוהר בשבת
שווה 100 מליון שנה תורה
 לקבלת הספרים ערכה של שעה,
 גדולי ישראל והזוהר,
 תיקון הזוהר היומי ועוד, חינם!
פקס: 02-9951300

זיו הזוהר

תורה, או לומר תהלים ומעמדות. תפארת, המשפעת במלכות שנקראת אלהים, כמו כ. שיעקב הוא בבחינת שמש, כיון ששרשו במדת שהשמש משפיע אור בהלבנה.

מפעל הזוהר העולמי "קול הרשב"י"

נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש - 0548436784

ערכת המגן הטובה ביותר, וביטול איום הטילים מעל עם ישראל

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי - הודעה משמחת לכלל ישראל

תורת הזוהר בלשון הקודש

שמעו ותחי נפשכם!

לימוד וסיום כל "הזוהר הקדוש" בשלוש שנים!!!

היום אם בקולו תשמעו, ובזוהר תקראו, קול הטילים לא תשמעו, את המשיח תראו. על ידי שילמדו זוהר הקדוש עם פירוש 24 שעות ביום יהיה שנה הזו שנת הגאולה

דקות בכל יום ולגמור את כל ספר הזוהר בשלוש שנים. כל אב יכול להושיב את בניו מגיל שידועים לקראו, וישמעו ויקראו כל יום 20 דקות יחד עם הדיסק, ובכך תוך שלש שנים יעשו סיום לכל הזוהר הקדוש, ויתקיים דברי הרשב"י ז"ע: אמר להם רבי שמעון: כשיהיה קרוב לימות המשיח אפלו נערים שבעולם עתידים למצא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל (זהר הקדוש פרשת וי'רא דף ק"ח).

התכנית מתנהלת על ידי "מפעל הזוהר העולמי", מיסודו של כ"ק האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גרוס שליט"א בשיתוף עם המגיד שיעור הגה"צ רבי אריה ברדה שליט"א.

הדיסקים ניתנים להשיג בעז"ה אצל מגיד השיעור הגה"צ רבי אריה ברדה שליט"א, טלפון: 054-4577956 וב"מפעל הזוהר העולמי".

כל השיעורים ניתנים לשמוע גם בטלפון "קול הרשב"י" 0722-990055 ובטלפון "קול הזוהר": 0722-990044, וכן ניתן להשיג כל ספרי הזוה"ק ב"מפעל הזוהר העולמי" רחוב נחל לכיש 24/8 בית שמש, טל: 02-9951300 / 058436784

ברוך שהחיינו וקיימנו לזמן הזה לגמור הפרוייקט העולמי הגדול, את השיעורי הזוהר בלשון הקודש מיוחד למלמדים, לילדים, זקנים עם נערים, - כל ספר הזוהר הקדוש:

תורת הזוהר הקדוש 780 שיעורים - תיקוני זוהר 125 שיעורים - זוהר חדש 157 שיעורים - ס"ה 1062 שיעורים ב-50 דיסקים. - ב-50 דיסקים אתה רוכש את כל תורת הזוהר הקדוש, כל הזוהר שיש בעולם. יכולים לשמוע בבית, בדרכים.

תכנית עולמית ללימוד ולסיום זוהר הקדוש בלשון הקודש, בשלוש שנים, בשמיעת סידרת דיסקים, בלשון קלה ונעימה.

הסדרה מחולקת לחמישים דיסקים, כל שיעור באורך 20 דקות, כל דיסק יכול 30 שיעורים ובסך הכול 1062 [אלף ששים ושתיים] שיעורים. בכך יהיה ניתן בקלות לשמוע ולסיים כל הזוהר הקדוש אף בדרכים ובנסיעה, וכד'.

מענה כל בית המדרש גם כשאין להם מגיד שיעור יכולים ללמוד יחד את סדר הזוהר המחולק לשלוש שנים מתוך הסט החדש הנדפס בעשרה כרכים עם ביאור בצד, [סט של 10 כרכים מסובסד 130 ש"ח] ובאותו זמן לשמוע [בדיסק] את השיעור במשך 20

לימוד ושמוע בזוהר כל רגע, למנוע חבלי משיח וכל פגע, כהבטחת משה רבנו לרשב"י, ובדא יפקון מגלותא. מהיום, כל ילד קטן מגיל 7 יכול לגמור את כל ספר הזוהר הקדוש [פעמיים לפני הבר מצוה] ולזכות להיות אחד מבני עלייה מרואי פני המלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, אשרי יולדתו!!! גם יזכה שמלך המשיח יראה באצבעו ויאמר "בזכותך הגעתי".

ניתן ללמוד מתוך הזוהר הקדוש שיצא כעת לאור (חודש טבת תשע"א) ב-10 כרכים מחולק לשלוש שנים, (ניתן לקבל במפעל הזוהר העולמי, וגם אצל "מלכות דוד" רחוב השומר 74 בבני ברק במחיר מסובסד, וכן במוקדים - כמפורסם ב"ערכה של שעה").

בואו ונקיים את התקנה של הצדיק הקדוש המקובל רבי יצחק אלפיה לגמור הפרד"ס לכה"פ פעם אחת בחיים ושהקב"ה יזרז את גאולתנו בחסד וברחמים, וכהבטחת הרשב"י (נשא קבד) בדא יפקון מן גלותא וברחמי. בסיום הזוהר יחולקו חינם ספרים "זוהר השבת", "זוהר חק לישראל", ועוד הרבה ספרים על הזוהר הקדוש כל הילדים המתחילים ללמוד את סדרי הזוהר אחרי 30 יום יקבל כבר מתנה הסט הראשון זוהר השבת 5 כרכים ו זוהר חק לישראל 5 כרכים.

כל אחד שמתחיל ללמוד נא לשלוח לנו בפקס, כדי להכין את הספרים, כי המספר מצומצם, וכל הקודם זוכה. מפעל הזוהר העולמי, סניף לפרטים ולהצטרפות: 0548-436784 - פקס: 02-9951300

זוהר חלק ב' פרשת תרומה קסג ע"ב

בלילה משוטטים בעולם הס"מ וכלביו וביום נכנסים לעומק התהום

רבי אלעזר אמר, "וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי כִּי עֲלֶה הַשָּׁחַר", כשראה יעקב לסמא"ל המקטרג באותו הלילה, ראה אותו בצורה ההיא של עשו, ולא הכיר בו עד שעלה השחר, כיון שעלה השחר והביט בו, ראה אותו בפנים של הסתרה ושל התגלות^[א], הסתכל בצורה ההוא שהיתה כצורת עשו, מיד השגיח וידע שהוא הממונה של עשו, החזיק בו, מה כתוב "וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי כִּי עֲלֶה הַשָּׁחַר", והחברים פרשו, שבשביל שהגיע זמנו לזמר ולשבח להקדוש ברוך הוא, ולזאת "כִּי עֲלֶה הַשָּׁחַר".

וכאן יש לראות, שבודאי השליטה שלו אינה אלא בלילה תוך החשך, וזהו הסוד "מִפְּחַד בְּלֵילוֹת" (שיר השירים ג, ח), זה פחד הגיהנום, ומה שאמר "בְּלֵילוֹת"^[ב], היינו הוא ונקבתו, ולפיכך אינו שולט אלא בלילה.

וזה שאמר "וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי כִּי עֲלֶה הַשָּׁחַר", מהו "כִּי עֲלֶה הַשָּׁחַר", לפי שכאשר עלה השחר ועברה השליטה של חשכת הלילה, אז נכנס הוא וחילותיו בעומק תהום רבה שבצד צפון, עד שיבא הלילה וניתרים הכלבים מעבותיהם, ושולטים ומשטטים בלילה עד הבקר, ועל כן היה נדחק לומר, "שְׁלַחְנִי כִּי עֲלֶה הַשָּׁחַר", שהרי אינו שולט ביום.

כדמיון זה גלות ישראל שהוא כלילה ונקרא לילה, מלכות הרשעה עובדי כוכבים ומזלות שולטת על ישראל, עד הבקר ואז יאיר להם הקדוש ברוך הוא ותבטל שליטתם.

ועל כן "כִּי עֲלֶה הַשָּׁחַר", נתפס היה בידו ונחלש כחו, שהרי עבר הלילה, ולכן החזיק יעקב בו, וראה צורתו כצורת עשו, אבל לא בהתגלות כל כך, ואז הודה לו על הברכות.

מה כתוב אחר כך, "כִּי עַל כֵּן רָאִיתִי פְּנֵיךָ פְּרֹאֵת פְּנֵי אֱלֹהִים וַתִּרְצַנֵּנִי", שראה בהפנים של עשו, אותה הצורה שנתגלה בה אליו סמא"ל ממש, שהרי לפי המקום שהאדם נקשר כך נראה בפניו^[ג].

זינו הזוהר

כא. פירוש, שצורת פניו שהיתה כצורת פני עשו, **כב.** פירוש, בלבוש רבים.
כג. כמו שכתוב. "הִפְרַת פְּנֵיהֶם עֲנֹתָה בָּם" (ישעיהו
 ט,ט), פירוש, שניכר בהפנים באיזה מקום הוא לפעמים בהתגלות ולפעמים בהסתר.

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קע ע"ב

לאחר שעלה השחר אז כאב ליעקב על מה שעבר עליו

וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כְּאֲשֶׁר עֲבַר אֶת פְּנוּאֵל וְהוּא צִלַּע עַל יָרְכוֹ, אמר רבי יהודה: בא וראה, מה כתוב, "וַיֵּאמֶר שְׁלַחְנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר", מהו כי עלה השחר, כיון שנסתלק השחר, שהרי לא כתוב כי בא השחר אלא, "כִּי עָלָה" שהרי בעת בוא השחר אז התגבר הממונה ההוא והכה לו ליעקב, בשביל ליתן תוקף שיתגבר עשו, וכאשר נסתלקה השחרות ההיא של השחר, ובא האור ונתגבר יעקב, שהרי אז הגיע זמנו להאיר^[כז].

מה כתוב, "וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כְּאֲשֶׁר עֲבַר אֶת פְּנוּאֵל וְהוּא צִלַּע עַל יָרְכוֹ", "וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ", שהרי אז זמנו להאיר, "וְהוּא צִלַּע" אז "עַל יָרְכוֹ", וזהו רמז, שהרי כל זמן שישראל בגלות וסובלים מכאובים וצער והרבה צרות, כאשר יאיר להם היום ותבא להם מנוחה, אז ירגישו המכאובים בעצמותיהם מכמה צרות ויגונות שסבלו, ויתפלאו על עצמם, לפיכך "וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ", היינו הזמן של מנוחה, ואז "וְהוּא צִלַּע עַל יָרְכוֹ", הרגיש הכאב והיה מיצר על מה שעבר, וכאשר נסתלקה חשכות השחר, אז התגבר יעקב והחזיק בו, כי אז נחלש כחו של הממונה ההוא, שאין לו שליטה אלא בלילה, ויעקב שליטתו ביום, ועל כן אמר: "שְׁלַחְנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר", שהרי עתה ברשותך אני עומד.

כמה סיבות לאיסור אכילת גיד הנשה

"עַל כֵּן לֹא יֵאָכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת גִּיד הַנֶּשֶׁה וגו' כִּי נִגַע בְּכַף יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנֶּשֶׁה", שאפילו בהנאה אסור^[כח], ואפילו ליתנו לכלב אסור, ולמה נקרא גיד הנשה, כלומר הגיד שהוא משכח לאנשים עבודת רבונם, ושם היצר הרע רובץ^[כט], וכיון שנאבק עם יעקב, לא מצא מקום שיוכל להתגבר על יעקב, לפי שכל אברי הגוף שלו היו מסייעים ליעקב, וכולם היו חזקים, ולא היה בהם חולשות^[ל], מה עשה "וַיִּגַע בְּכַף יָרֵכוֹ בְּגִיד הַנֶּשֶׁה", במינו, במקום היצר הרע שהוא מינו ומקומו, שמשם בא יצר הרע על האנשים, ועל כן אמרה התורה: "לֹא יֵאָכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת גִּיד הַנֶּשֶׁה", כמו שפרשו החכמים בענין אברי האדם שמרמזים למעלה, אם טוב טוב, ואם רע רע^[לא], ולפיכך כל אבר מחזק אבר, ודאי שגיד הנשה מגביר ליצר הרע שהוא מינו, ובני ישראל לא יאכלו אותו, כי אינם מצד שלו וממינו, אבל העמים עובדי עבודה זרה יאכלו אותו, שהוא מצדו וממינו של המלאך שלהם שהוא סמא"ל, בשביל לחזק שרירות לבם.

לפי שיש באדם רמ"ח אברים, כנגד רמ"ח מצוות עשה שבתורה שהן לעשות נתנו, וכנגד רמ"ח מלאכים שמתלבשת בהם השכינה ושמותם כשמות רבונם^[לב], ויש באדם שס"ה

זוהר זוהר

כז. פירוש, שלא היה פגם של חטא.

מקושר במחשבתו.

כח. פירוש, שיש איברים הרומזים על כח טוב, ויש

כד. כי יעקב הוא בבחינת שמש.

רומזים על כח רע, כמו ראייה מאירת עינים, כבד כועס.

כה. זוהר מחמיר כדעת ר' שמעון בן יוחאי, בפרק קמא דפסחים, והוא מחולק בזה עם הפוסקים.

כט. שנקראים בהשם אלהים.

כו. שממנו באה התאוה לתשמיש.

גידים, וכנגדם שס"ה מצות לא תעשה שאסור לישראל לעשותם, וגם הם כנגד שס"ה ימי השנה, והרי תשעה באב אחד מהם, שהוא כנגד סמא"ל, שהוא אחד מאותן שס"ה מלאכים, ולפיכך אמרה התורה: "על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה", את לרבות תשעה באב, שאין אוכלים בו ולא שותים, ולפיכך ראה הקדוש ברוך הוא, לרמוז בהם רמז ליעקב.

"וַיֹּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ", בכל ימות השנה ובכל אבריו של יעקב, ולא מצא מלבד זה גיד הנשה, מיד נחלש כחו של יעקב, ובימי השנה מצא יום תשעה באב, שבו נתגבר הדין ונגזר עלינו שיחרב בית המקדש, וכל מי שאוכל בתשעה באב כאילו אוכל גיד הנשה.

רבי חייא אמר, אילו לא נחלש מקום הזה של יעקב, היה מתקיים יעקב לנגדו, והיה נשבר כחו של עשו למעלה ולמטה.

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קעא ע"א

על ידי אי אכילת גיד הנשה שוברים כחו של הס"מ

אמר רבי שמעון, בא וראה מן הנחש הידוע כמה חילות נפרדים לכל צד, ונמצאים בעולם אצל אנשים, ונצרך לקיים לגיד הנשה ההוא, שאף על פי שקרב אליו זה הרוכב על הנחש^ל, קיים הוא ונתקיים בנו ולא נשבר, ואנו צריכים לכח שנתגבר בעולם, ולהראות "כי שְׁרִיטָתָ עִם אֱלֹהִים וְעַם אֲנָשִׁים וְתוֹכָל", וכאשר רואה שהרי לא נשבר ולא נאכל מקום ההוא, אז נשבר כחו וגבורתו, ואינו יכול להרע לבני יעקב, ועל כן לא נצרך ליתן מקום לבריות העולם לאכול^ל, ולא יהיה נאכל כלל.

היכן שהס"מ נגע אסור לנו ליהנות

רבי ייסא סבא דרש, "כי נגע בכף ירך יעקב", כתוב כאן: "כי נגע בכף", וכתוב שם: "כל הנגע במת בנפש האדם... יטמא" (במדבר יט, יג), מה שם טומאה, אף כאן גם כן טומאה, שטימא למקום ההוא, וממקום טומאה אין לנו ליהנות כלל, כל שכן במקום שקרב צד הטומאה ההוא, והתורה לא אמרה אלא "כי נגע", וכתוב: "ויגע בכף ירכו", כמו שכתוב: "וכל אשר יגע בו הטמא יטמא".

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קעא ע"ב

יעקב השתחוה להשכינה

"וְהוּא עָבַר לְפָנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוּ אַרְצָה שְׂבַע פְּעָמִים עַד גִּשְׁתּוֹ עַד אַחִיו", ר' אלעזר פתח ואמר, כתוב: "כי לא תשתחוה לאל אחר וגו'" (שמות לד, יד), וכי יעקב שהוא המוכחר שבאבות, שנברר חלק תמים להקדוש ברוך הוא, והוא נתקרב אליו ביותר, איך השתחוה לו לעשו הרשע שהוא בצד של אל אחר, ומי שמשתחוה לו משתחוה לאל אחר, אפשר תאמר

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קעא ע"ב

ל. היינו סמא"ל, שכשבא לפתות לחוה, היה רוכב לא. זהו הטעם שר' שמעון בן יוחאי אוסר הגיד על הנחש, ונתלבש בו. בהנאה, שלא ליתנו לכלב רק להשליכו כמו שהוא.

לפי שאמרו תעלא בעידניה סגיד ליה, אינו כן, שהרי עשו כאל אחר היה, ויעקב לא ישתחוה לצד ההוא ולחלק ההוא כלל, אלא מהו "והוא עֲבַר לְפָנֵיהֶם", "והוא", זו השכינה העליונה שהלכה לפניו, וזאת היא שמירה עליונה, כיון שראה יעקב כך, אמר הרי העת להשתחות להקדוש ברוך הוא שהלך לפניו, ויכרע וישתחוה שבע פעמים, "עַד גִּשְׁתּוֹ עַד אָחִיו, ולא כתוב וישתחו לעשו, אלא כיון שראה שהקדוש ברוך הוא הולך לפניו אז השתחוה לקראתו, כדי שלא יתן כבוד להשתחות לאחר חוץ ממנו, והכל היה כראוי.

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קעא ע"ב

ויפול על צוארו, שהחריב בית המקדש

"וַיִּרֶץ עֵשׂוֹ לְקִרְאָתוֹ וַיַּחֲבֹקְהוּ וַיִּפֹּל עַל צְוֹאָרוֹ", צוארו כתוב חסר, אמר רבי יצחק צוארו אחד זה ירושלים שהוא צוארו של כל העולם ל^ג, ויפול על צוארו, ולא על צואריו, לפי ששני פעמים נחרב בית המקדש, אחד מבבל ואחד מזרעו של עשו, שהתנפל עליו פעם אחת והחריבו, ועל כן "וַיִּפֹּל עַל צְוֹאָרוֹ" אחד, "וַיִּשְׁקָהוּ" נקוד עליו, שלא נשקו ברצונו, ולמדנו מהו שכתוב: "וַנַּעֲתְרוֹת נְשִׁיקוֹת שׁוֹנָא" (משלי כו, ו), זה בלעם כאשר ברך לישראל, שהרי לא ברכם ברצון הלב, אף כאן "נַעֲתְרוֹת נְשִׁיקוֹת שׁוֹנָא" זה עשו.

סיבות הבכיה של יעקב ועשו

אמר רבי יוסי, כתוב: "קוֹמָה ה' הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִי הִכִּיתָ אֶת כָּל אֲיֵבֵי לְחִי, שְׁנֵי רִשְׁעִים שִׁבְרָתָ" (תהלים ג, ח), ולמדנו אל תקרא שברת אלא שרבת, שהרי נתארכו שניו, על שחשב לנשכו, ועל כן "וַיִּבְכוּ", זה בכה וזה בכה, כך ביארו החברים.

בא וראה כמה היה לבו ורצונו של עשו כנגד יעקב, שהרי אפילו בשעה ההיא חשב להמתין על הזמן שיוכל להרע לו ולקטרג לו, ועל כן "וַיִּבְכוּ", זה היה בוכה על שלא היה חשוב להנצל מידי, וזה היה בוכה לפי שאביו היה קיים ולא יכול להרע לו.

כיון ששרו של עשו הסכים, לא היה עשו בכעס

אמר רבי אבא, ודאי נחלש רוגזו של עשו, בשעה שראה ליעקב, מה הטעם, לפי שהרי הסכים עמו ממונה ההוא של עשו, ועל כן לא יכל עשו לשלוט ברוגזו, שכך כל עניני עולם הזה תולים במה שלמעלה, וכאשר מסכימים למעלה בתחלה, מסכימים גם למטה, אין ממשלה למטה עד שנתנה הממשלה למעלה, והכל זה בזה תולה.

זיו הזוהר

לב. כמו שעל ידי הצואר באים כל הכחות מן המוח להגוף, כך על ידי ירושלים באה השפע מלמעלה לכל העולם הזה.

זוהר חלק ד' פרשת בלק דף רב ע"ב

בשכר שיוסף כיסה את אמו זכה שלא ישלוט בו עין

"וַיִּשָּׂא אֶת עֵינָיו וַיִּרְא אֶת הַנָּשִׁים וְאֶת הַיְלָדִים וְגו'", אמר רבי שמעון, בא וראה, זה עשו הרשע נתן עיניו להסתכל על הנשים, ובעבורו התקין יעקב התקונים שלו, וישם השפחות לראשונה, ובניהן אחריהן, שחשובים יותר, לאה אחריהם, ובניה אחריה, אחר כך רחל ובנה יוסף, "וְהוּא עֵבֶר לַפְּנֵיהֶם".

כאשר השתחוו כולם מה כתוב: "וַתִּגְשֵׁן הַשְּׂפָחוֹת הַנָּה וַיִּלְדֶיָּהוּ וַתִּשְׁתַּחֲוֶינָהוּ", ואחר כך כתוב: "וַתִּגְשֵׁן גַּם לְאֵה וַיִּלְדֶיָּהּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ, וְאַחַר נָגַשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל וְגו'", והרי יוסף לבסוף היה, ורחל לפניו, אלא בן הטוב בן האהוב צדיקו של עולם יוסף, כיון שראתה עינו שרשע ההוא מסתכל על הנשים, היה מפחד על אמו, יצא מאחריה ופרס זרועותיו וגופו וכסה עליה, כדי שלא יתן רשע ההוא עיניו באמו, כמה נתפשט, שש אמות לכל צד, והגין עליה, ולא יכלה עינו של אותו הרשע לשלוט עליה.

זהו שכתוב: "בֵּן פְּרֹת יוֹסֵף בֵּן פְּרֹת עָלֵי עֵינָי", מהו "בֵּן פְּרֹת", שנתפשט לכסות על אמו, "בֵּן פְּרֹת עָלֵי עֵינָי", שלא שלטה בו עין רעה.

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קעב ע"א

יעקב אבינו שמר את הברכות לעתיד לבוא

"וַיַּעֲבֹר נָא אֲדֹנָי לִפְנֵי עֲבָדוֹ וְאָנִי אֶתְנַהֲלָה לְאִטִּי וְגו'", אמר רבי אלעזר, זהו שאמרנו בתחלה, שיעקב לא רצה עתה אותן ברכות הראשונות שברכו אביו, ועוד לא נתקיימו בו אפילו אחת מהן, לפי שסלקן לסוף הימים, בשעה שיצטרכו לבניו לנגד כל אומות העולם, ולפיכך בשעה שאמר עשו "נִסְעָה וְנִלְכָּה", ונחלק עולם הזה ביחד, ונשלוט ביחד, מה אמר יעקב: "וַיַּעֲבֹר נָא אֲדֹנָי לִפְנֵי עֲבָדוֹ", יקדים עשו ממשלתו עתה בעולם הזה, "וַיַּעֲבֹר נָא", כמו שכתוב: "וַיַּעֲבֹר מִלְּפָנֶיהֶם וְהוּא בְּרֵאשִׁים" (מיכה ב, יג), תקדים אתה ממשלתך לראשונה בעולם הזה, ואני אתנהלה לאטי, אני אסלק עצמי לזה העולם הבא, ולסוף הימים, לאותן הימים שהולכים לאט.

"לְרַגֵּל הַמְּלָאכָה", מה מלאכה, זו המראה שאינה מאירה מעצמה^[ג], שבה נעשה מלאכת העולם, "אֲשֶׁר לְפָנָי", זו היא מלפני ה' בכל מקום^[ל], "וּלְרַגֵּל הַיְלָדִים", זה הוא סוד הכרובים, להראות סוד האמונה שהשכינה נדבקת בהם, "עַד אֲשֶׁר אָבָא אֶל אֲדֹנָי שְׁעִירָה", אני אסבל הגלות שלך^[מ], עד שיבא ויגיע הזמן שלי לשלוט על הר עשו, כמו שכתוב: "וְעָלוּ מוֹשְׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת הָרַע עֲשׂוֹ" (עובדיה א, כא), ואז "וְהִיְתָה לְהָ הַמְּלוּכָה".

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קעג ע"א

יעקב ועשו התפרדו כל אחד הלך לצד שלו

"וַיֵּשֶׁב בְּיָוֶם הַהוּא עֲשׂו לְדַרְכּוֹ שְׁעִירָה, וַיַּעֲקֹב נָסַע סְכֵתָה וַיֵּיבֶן לּוֹ בַּיִת", אמר רבי חייא, בא ראה "וַיַּעֲקֹב נָסַע סְכֵתָה", נסע לקבל וליכנס בחלק האמונה, מה כתוב למעלה, "וַיֵּשֶׁב בְּיָוֶם הַהוּא עֲשׂו לְדַרְכּוֹ שְׁעִירָה", וכתוב "וַיַּעֲקֹב נָסַע סְכֵתָה", אלא כל אחד נפרש לצד שלו, עשו לצד של שעיר, מהו שעיר, זו היא אשה זרה אל נכר, "וַיַּעֲקֹב נָסַע סְכֵתָה", זו אמונה העליונה^[נ].

יעקב אבינו היה שלם בכל

"וַיֵּיבֶן לּוֹ בַּיִת", כמו שכתוב: "בַּיִת יַעֲקֹב" (ישעיהו ב, ה), אמר רבי אלעזר, שהתקין תפלת ערבית כראוי, "וּלְמַקְנֵהוּ עֲשֵׂה סְכֵת", שאר סכות לשמור אותם, וזה הוא חלקו^[ז], ואז "וַיֵּבֶא יַעֲקֹב שְׁלָם", שלם מהכל ובארו, כמו שכתוב: "וַיְהִי בְּשָׁלֵם סוּכּוֹ" (תהלים עו, ג), והכל סוד אחד^[ח], אז נתחברה עמו השכינה כאשר היה שלם, כאשר נתעטר במקומו הראוי לו^[ט], ואז סוכה הזאת נתעטרה עמו.

כי היה שלם מהאבות, היה שלם מבניו, וזהו שְׁלָם, שלם למעלה שלם למטה, שלם בשמים שלם בארץ, שלם למעלה שהוא כלל האבות^[י], שלם למטה בבנים קדושים, שלם בשמים שלם בארץ, ואז "וַיְהִי בְּשָׁלֵם סוּכּוֹ".

זינו הזוהר

ס"ה והיינו אמונה העליונה.
לז. פירוש, שגם השמירות שלהם היו מצד הקדושה, חלקו של יעקב.

לח. פירוש, שתיבת של"ם בשני הפסוקים האלה מרמז על יחוד וזיווג האורות של בחינת זכר עם האורות של בחינת נקבה, כי בלתי זאת אין שלמות וסכו היינו מלכות.

לט. פירוש, בשרשו שהיא ספירת תפארת בחינת זכר שנקרא מלך העולם, ואז סוכה זו היינו מלכות מתעטרת עמו.

מ. שנכלל ואברהם ויצחק מחסד וגבורה.

לג. היינו ספירת מלכות, שורש השכינה הקדושה, שאין לה אור של עצמה, כדמיון הלבנה, לכן נקראו הספקלריא שאינה מאירה, ויש לומר מלאכה"ה צירוף מלא"ך ה', רמז על זה המלאך שמאיר בו את ה' האחרונה של השם הוי"ה ברוך הוא, ככתוב. "הִנֵּה אָנֹכִי שְׁלָם מְלֹאךְ לְפָנֶיךָ" (שמות כג, כ).

לד. פירוש, שבכל מקום שתרגם אונקלוס מן קדם ה', כמו מימרא מן קדם ה' כוונתו על השכינה הקדושה.

לה. כי חוב הגלות של "כִּי גָר יְהִיָּה זְרָעְךָ וגו' וְעָבְדוּם וְעָנּוּ אֹתָם" היה מוטל גם על עשו.

לו. כי סוכ"ה רמז על יחוד הוי"ה עם אדנ"י כ"ו בסוף

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קלח ע"א

ה' קרא ליעקב אל

"וַיִּצְבֹּב שָׁם מִזִּבְחַ וַיִּקְרָא לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל", הרי ביארנו בכל מקום ויקרא סתם, זו היא מדרגה התחתונה, כמו שכתוב: "וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה", וכאן "וַיִּקְרָא לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל", הקדוש ברוך הוא קרא לו ליעקב אל, אמר לו אני אלהים בעליונים, ואתה איש אלהים בתחתונים.

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קעב ע"ב

יעקב שמעון ולוי עם חמור

"וַתֵּצֵא דִינָה בַת לֵאָה", אמר רבי חייא, בא וראה כמה מדרגות וצדדים נפרדים למעלה, וכולם משונים זה מזה, נחשים משונים אלו מאלו, אלה מקטריגים לשלוט על אלה, ולטרף טרף כל אחד ואחד למינו, מצד של רוח הטומאה כמה מדרגות נפרדות, וכולן אורבות לקטרג אלה לעומת אלה, והרי כתוב: "לֹא תִהְרֹשׁ בְּשׁוּר וּבַחֲמֹר יִחַדּוּ" (דברים כב, י), שכאשר מתחברים מקטריגים לעולם.

ובא וראה חשקות מדרגות הטומאה אינה אלא לקטרג בצדדים הקדושים, יעקב שהוא הקדוש, כולן ארבו עליו וקטרגו עמו, בתחלה נשכו הנחש, כמו שכתוב: "וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוּ", עתה נשכו החמור, שם הוא התיצב לנגד הנחש, עתה שמעון ולוי שבאו מצד הדין הקשה, התיצבו לנגד החמור, ושלטו עליו בכל הצדדים, ונכנע לפניהם, כמו שכתוב: "וְאֵת חֲמֹר וְאֵת שָׂכָם בָּנוּ הָרְגוּ לְפִי תָרַב", ושמעון שהיה מזלו שור, בא על החמור וקטרג בו, כדי שלא יתחברו ביחד, ונמצא שהוא המקטרג שלו, וכולם באו לקטרג לו ליעקב וניצל מהם, ואחר כך הוא שלט עליהם.

ואחר כך בא הנקרא שור ונשתלם בין החמורים שכולם מצד של חמור, יוסף שנקרא שור, ומצרים שהן חמורים, שכתוב בהם: "אֲשֶׁר בְּשׁוּר חֲמֹרִים בְּשָׂרָם" (יחזקאל כג, כ).

ועל כן, אחר כך נפלו בני יעקב בין אותן החמורים, לפי שנזדווג השור עמהם^[מא], ונשכו לישראל עצמותם ובשרם, עד שנתעורר לוי כמקדם^[מב], ופיזר לאותן החמורים, ושבר גבורתם מהעולם, והוציא לשור משם, זה שכתוב: "וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ" (שמות יג, יט).

בא וראה כאשר בא שמעון בתחלה על החמור ההוא, היה מעורר עליהם דם שנימולו, ואחר כך: "וַיַּהַרְגוּ כָּל זָכָר", כדמיון זה עשה הקדוש ברוך הוא על ידי לוי זה משה באותן החמורים שבמצרים, בתחלה דם, ואחר כך: "וַיַּהַרְגוּ ה' כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם" (שמות יג, טו), כאן בזה החמור, כתוב: "וְאֵת כָּל חֵילָם וְאֵת כָּל טַפָּם וְאֵת כָּל בְּהֵמָתָם שָׁבוּ וַיָּבִיאוּ", ושם באותן החמורים, כתוב: "וַיִּשְׁאָלוּ מִמִּצְרַיִם כָּלִי כֶסֶף וְכָלִי זָהָב וּשְׂמַלְתָּ" (שמות יב, לה), שמעון ולוי, שמעון התיצב לנגד זה החמור, ולוי התיצב לנגד כל אותן החמורים שבמצרים.

וכולם בקשו להשתתף להלחם עם יעקב הקדוש, ולנשכו, והוא עם בניו התיצב לנגדם והכניעם תחתיו.

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קעג

יעקב הטמין תכשיטי העבודה זרה

"וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל בֵּיתוֹ וְגו' הִסְרוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנֶּזֶךְ וְגו'", "אֱלֹהֵי הַנֶּזֶךְ", אלו הם שנטלו משכם כלי כסף וזהב, שהיה חקוק עליהם עבודה זרה שלהם, רבי יהודה אמר, צלמי עבודה זרה היו מכסף וזהב, ויעקב הטמינם שם, כדי שלא יהנו מצד של עבודה זרה, שאסור לו לאדם ליהנות מהם לעולם.

רבי יצחק אמר, "הִסְרוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנֶּזֶךְ", אלו תכשיטי נשים שהיו מביאים עמהם, כל אוצרות שלהם, ועל כן כתיב: "וַיִּתְּנוּ אֶל יַעֲקֹב אֶת כָּל אֱלֹהֵי הַנֶּזֶךְ", אלו תכשיטי הנשים, וכל אוצרותם וכל צלמי עבודה זרה של כסף וזהב, "וַיִּטְמֶן אֹתָם יַעֲקֹב", כדי שלא יהנו מצד של עבודה זרה כלל.

יעקב הודה לה' על כל הניסים

בא וראה יעקב איש תמים היה בכל, והיה מתדבק בו בהקדוש ברוך הוא, מה כתיב: "וַנִּקְוָמָה וְנַעֲלָה בֵּית אֵל וְאָעֲשָׂה שָׁם מִזְבֵּחַ לְאֵל הָעֵנָה אֲתִי בַיּוֹם צָרְתִי וְגו'", מכאן שצריך האדם לשבח להקדוש ברוך הוא ולהודות לו, על הנסים ועל הטובות שעשה עמו, זה שכתוב: "וַיְהִי עֲמָדִי בַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכְתִּי".

בא וראה בתחלה כתוב: "וַנִּקְוָמָה וְנַעֲלָה בֵּית אֵל וְגו'", הכליל בניו עמו, ואחר כך כתוב: "וְאָעֲשָׂה שָׁם מִזְבֵּחַ", ולא כתוב ונעשה, שהוציאם מכלל זה, מה הטעם, לפי שעליו היה מוטל הדבר, יעקב תיקן תפלת ערבית ודאי, והוא עשה המזבח, ועליו היה מוטל הדבר, ולפי שעברו עליו כמה צרות מהיום שברח מלפני אכיו, שכתוב: "וַיְהִי עֲמָדִי בַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכְתִּי", ובניו באו אחר כך לעולם, על כן לא כללם עמו, רבי אלעזר אמר, מכאן מי שנעשה לו נס הוא צריך להודות, מי שאכל מזון על השלחן הוא צריך לברך, ולא אחר שלא אכל כלום.

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קעג ע"א

מן השמים שברו את כוחם ועזבו את בני יעקב

"וַיִּסְעוּ, וַיְהִי חַתַּת אֱלֹהִים עַל הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וְגו'", אמר רבי יוסי, כולם היו נאספים למלחמה, וכאשר חגרו הכלי זיין, נפחדו והשליכו אותם, ולפיכך, "וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרַי בְּנֵי יַעֲקֹב".

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קעג ע"ב

ענין בניית המזבח

"וַיִּבְנוּ שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לְמָקוֹם אֵל בַּיִת אֵל וּגו'" בא וראה כתוב: "וַיִּבְנוּ שָׁם מִזְבֵּחַ" [מג], [וכתוב: "וַיִּבְנוּ שָׁם מִזְבֵּחַ לַה'" (בראשית י"ב י"ג)] ולא כתוב באלה המזבחות שהעלו עליו נסכים ועולות, אלא בשביל שהתקינו אותה המדרגה הראויה לתיקון [מדי], מזבח לה', לתקן מדרגה התחתונה, ולחברה במדרגה העליונה, ולכן: "וַיִּבְנוּ שָׁם מִזְבֵּחַ", זו מדרגה התחתונה, "לַה'", זו מדרגה העליונה, "וַיִּקְרָא לְמָקוֹם אֵל בַּיִת אֵל", שם זה כשם העליון, לפי שכאשר נשפּע בה האור, אז כאמה בתה, והכל אחד [מיה].

השכינה עם ע' המלאכים נתגלו שם ליעקב

"כִּי שָׁם נִגְלוּ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים", לפי שהם אינם נמצאים אלא עם השכינה, שהרי שבעים הם, הנמצאים תמיד עם השכינה, ושבעים כסאות סביב השכינה, ועל כן "כִּי שָׁם נִגְלוּ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים", במקום זה הנגלה [מי], שהרי כתוב: "וַהֲנֵה ה' נֹצֵב עָלָיו".

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קע"ג ע"ב

כל הענינים שבקריאת שם "ישראל"

"וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים שְׁמֶךָ יַעֲקֹב לֹא יִקְרָא שְׁמֶךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ", אמר רבי שמעון, בא וראה, יעקב קרא לו הקדוש ברוך הוא ישראל, שכתוב: "לֹא יִקְרָא שְׁמֶךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ, וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל", מי ויקרא, זו השכינה, כמו שכתוב: "וַיִּקְרָא אֶל מִשָּׁה, וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים וּגו'", כבר ביארנו, שהשם ישראל הוא, על שנשתלם בכל כראוי, ואז נתעלה במדרגתו, ונשתלם בשם זה, ועל כן "וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל".

אמר רבי יוסי לרבי אלעזר, זה ודאי שיעקב מובחר האבות הוא, והוא נדבק לכל הצדדים [מי], ונקרא שמו ישראל, וכתוב: "לֹא יִקְרָא שְׁמֶךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ",

זיו הזוהר

מא. פירוש, שיוסף שנקרא שור נמכר לעבד במצרים.

מב. היינו משה רבנו שבא משבט לוי.

מג. בכל דפוסי זוהר נשמט כאן זה הפסוק כשגת המגיהים והאמת יורה דרכו.

מד. היינו השכינה הקדושה, שעליה כתוב. "תִּנְנוּ עֵץ לְאֱלֹהִים" (תהלים סח, לה) ליחדה עם עלמא דדכורא, לקבלת שפע עבור ישראל.

מה. עתה מפרש הפסוק דכאן שאין נזכר כאן מזבח לה' אלא שנזכר "וַיִּקְרָא לְמָקוֹם אֵל בַּיִת אֵל", ומפרש שגם זה מורה על תיקון השכינה לזווגה בעלמא דדכורא לקבלת שפע האור של חסדים, וזה נרמז

במה שקרא להמקום שהוא המזבח המרמז על מלכות אל בית אל, בעבור הכוונה שיושפע בה אור החסד מצד הימין שנקרא אל, וזהו שאמר כאמה כן בתה, אמה היינו עולם הבינה שהיא גם כן בבחינת נוקבא, ונקראת בית אל בעבור שהיא הבית שממנה מתפרנס אל שהוא החסד, וענין זה מבואר בהפרסד שער ערכי הכונים בהשם בית, ועוד נתבאר יותר זה הענין בספר שערי אורה שער ה' בענין השמות באר שבע ובת שבע.

מו. עולם הבינה נקרא עלמא דאתכסיא, ועולם המלכות והשכינה נקרא עלמא דאתגליא.

מז. יען כי שרשו כספירת תפארת, שכל הספירות נקשרות בה.

וכתוב: "וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל", למה חזר הקדוש ברוך הוא וקרא לו יעקב כמה פעמים, וכולם קוראים לו יעקב כמקדם, אם כן מהו "וְלֹא יִקְרָא שְׁמֶךָ עוֹד יַעֲקֹב", אמר לו יפה שאלת.

והרי אמרו שהשם הוי"ה בכל מקום רחמים הוא בודאי, והקדוש ברוך הוא הוי"ה הוא שמו, שכתוב: "אֲנִי ה' הוּא שְׁמִי" (ישעיהו מב, ח), ואנו רואים שלפעמים נקרא שמו אלהים, והוא דין בכל מקום, אלא בזמן שצדיקים מרבים בעולם, הוי"ה שמו ונקרא בשם של רחמים, ובזמן שהרשעים מרבים בעולם, אלהים שמו ונקרא בהשם אלהים, כן גם יעקב לפעמים נקרא ישראל ולפעמים נקרא יעקב, והכל במדרגות ידועות, ומה שנאמר, "לֹא יִקְרָא שְׁמֶךָ עוֹד יַעֲקֹב", היינו להתיישב בשם הזה.

אמר לו אם כן, הרי כתוב: "וְלֹא יִקְרָא עוֹד אֶת שְׁמֶךָ אֲבָרָם וְהָיָה שְׁמֶךָ אֲבָרָהֶם", אמר לו שם כתוב: "וְהָיָה", ועל כן נתקיים רק בשם הזה, אבל כאן לא כתוב והיה, אלא "כִּי אִם יִשְׂרָאֵל יְהִי שְׁמֶךָ", ולא כתוב והיה שמך ישראל, ואפילו פעם אחת די להקרא ישראל, כל שכן שנקרא לפעמים כך ולפעמים כך, וכאשר נתעטרו בניו בכהנים ולוים, ונתעלו במדרגות עליונות, אז נתעטר בשם זה תמיד.

יעקב מרכבה לשכינה

"וַיַּעַל מַעְלֵיו אֱלֹהִים בְּמָקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר אֱתוֹ", רבי שמעון אמר, מכאן שנעשה מרכבה קדושה עם האבות, ובא וראה, יעקב הוא מרכבה קדושה עליונה, העומד להאיר להשכינה, והוא מרכבה בלבדו, זה שכתוב: "וַיַּעַל מַעְלֵיו אֱלֹהִים".

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קעה ע"א

לידת בנימין ומיתת רחל

"וַיְהִי בְצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי מָתָה וּגו'", אמר רבי אבא, וכי כיון שאמר "וַיְהִי בְצֵאת נַפְשָׁהּ" לא נודע כי מתה, אלא נצרך, להשמיענו שלא חזרה הנשמה להגוף יותר, ומתה רחל מיתת הגוף, לפי שיש אנשים שנשמותיהן יוצאות וחוזרות למקומן, וכמו שכתוב: "וַתֵּשֶׁב רוּחוֹ אֵלָיו" (שמואל א' ל, יב), "וַתֵּשֶׁב נַפְשׁ הַיָּלֵד עַל קִרְבוֹ וַיַּחֲיֶי" (מלכים א' יז, כב), אבל זו יצאה נשמתה ולא חזרה למקומה ומתה רחל, "וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶן אוֹנִי", שדין קשה נגזר עליה, ויעקב החזירו וקשר לו לימין, לפי שבחינת מערב נצרך לקשרו לימין[מח], ואף על פי שהוא בן אוני צד של דין הקשה, מכל מקום בן ימין הוא, שהרי נקשר בימין.

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קעה ע"א

סיבות למיתת רחל

ובא וראה אין מקטרג נמצא על האדם אלא בשעת הסכנה, ולפי שיעקב איחר נדרו שנדר לפני הקדוש ברוך הוא, נתגבר הדין על ידי המקטרג שקטרג על יעקב, ותבע דין בשעת הסכנה שהיתה רחל בה, אמר לפני הקדוש ברוך הוא, והרי יעקב נדר נדרו ולא שילם, והרי הוא תקיף מכולם, בעושר ובבנים בכל מה שנצרך, ולא שילם נדרו שנדר לפניך, ולא לקחת עונש ממנו, מיד "וַיִּתְּלַד רַחֵל וַתִּקְשׁ בְּלִדְתָּהּ", מהו "וַתִּקְשׁ", שנתקשה הדין למעלה אצל מלאך המות, ונענש יעקב בזה, מה הטעם, לפי שכתוב: "וְאִם אֵין לָךְ לְשַׁלֵּם לָמָּה יִקַּח מִשְׁכָּבְךָ מִתַּחְתֶּיךָ" (משלי כב, כז), ועל כן מתה רחל, שנמסר הדין ליד מלאך המות.

רבי יוסי אמר, כתוב: "קָלַלְתָּ חַנָּם לֹא תִבָּא" (משלי כו, ב), וביארו לו בוי"ו, שאם קללת צדיק היא, אפילו אם לא נתכון בה, כיון שיצאה מפיו לוקחה יצר הרע ההוא ומקטרג בה בשעת הסכנה, יעקב אמר, "עַם אֲנִי וְאֵשׁ תִּמְצָא אֶת אֱלֹהֶיךָ לֹא יִחְיֶה", ואף על פי שהוא לא ידע, לקח לו לדבור הזה שטן ההוא שנמצא תמיד אצל האנשים, ועל כן למדנו לעולם אל יפתח אדם פיו לשטן, לפי שהוא נוטל דבור ההוא ומקטרג בו למעלה ולמטה, כל שכן דבור של חכם או דבור של צדיק, ועל שתי אלה נענשה רחל.

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קעה ע"א

יעקב עשה מצבה על קבר רחל

וַיִּצַב יַעֲקֹב מִצְבָּה עַל קְבֻרָתָהּ, אמר רבי יוסי, מה הטעם, בשביל שלא יתכסה מקומה עד היום שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיות מתים, כמו שנאמר: "עַד הַיּוֹם", עד יום ההוא ממש, רבי יהודה אמר, עד היום שתחזור השכינה בגאולתם של ישראל במקום ההוא, כמו שכתוב: "וַיֵּשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרֵיךָ נָא ה' וְשָׁבוּ בְּנֵים לְגִבּוֹלָם" (ירמיהו לא, טז), וזו השבועה שנשבע לה הקדוש ברוך הוא, ועתידיים ישראל כאשר יחזרו מן הגלות לעמוד אצל קבר ההוא של רחל ולבכות שם, כמו שהיא בכתה על גלותם של ישראל, ועל כן כתוב: "בְּבִכְיִי יָבֹאוּ וּבְתַחֲנוּנֵים אוֹבִילִם וגו'" (ירמיהו לא, ח), וכתוב: "כִּי יֵשׁ שֹׁכֵר לְפַעֲלֹתֶיךָ" (שם פסוק טו), ובשעה ההיא עתידה רחל שנקברה בדרך לשמח עם ישראל, ועם השכינה.

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קעה ע"ב

המעשה של ראובן עם בלהה

וַיְהִי בְּשָׁכְנוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הַהֵיא וַיִּלְךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת בְּלָהָהּ וגו' וַיְהִי בְּנֵי יַעֲקֹב שְׁנַיִם עָשָׂר, רבי אלעזר אמר, "וַיְהִי בְּשָׁכְנוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הַהֵיא", שהרי לאה ורחל מתו, ולקח

הבית מי שלקח[מט], וכי תעלה על דעתך שראובן הלך ושכב עם בלהה, אלא כל הימים של לאה ורחל שרתה השכינה עליהן, ועתה שמתו לא נפרשה השכינה מן הבית, ושכנתה בבית באהל בלהה, ואף על פי שהשכינה היתה צריכה לקחת הבית כראוי^[נ], מכל מקום לולא שיעקב לא היה נמצא בזיווג של זכר ונקבה, לא היתה השכינה שורה שם בבית בהתגלות, ועל כן שרתה השכינה באהל בלהה, ובא ראובן, לפי שראה שבלהה ירשה מקום אמו, הלך ובלבל המטה, ועל שהיה שם השראת השכינה, כתוב בו: "וַיִּשְׁכַּב אֶת בְּלָהָה".

רבי ייסא אמר, שישן על המטה ההיא, ולא היה חושש לכבוד השכינה, ולפיכך לא נפגם ממנין השבטים, ובא הכתוב ועשה החשבון, ולפיכך כתוב: "בְּכוֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן", והוא נעשה ראש של כל השבטים.

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קעו ע"א

רבי חייא אמר, "וַיִּשְׁכַּב אֶת בְּלָהָה", חס ושלום שהוא שכב עמה, אלא לפי שעכבה מלשמש עם אביו תשמיש של מצוה, וזהו בלבול המטה, ועשה לנגד השכינה מעשה זה, שבכל מקום שתשמיש של מצוה נמצא, תשרה השכינה על מקום ההוא ונמצאת שם, ומי שגורם לעכב תשמיש של מצוה, גורם שתסתלק השכינה, ועל כן כתוב: "כִּי עָלִיתָ מִשְׁכְּבֵי אֲבִיךָ אֲזַחֲלֶלְתָּ יְצוּעֵי עֲלֶיהָ", ובשביל זה כתוב: "וַיִּשְׁכַּב אֶת בְּלָהָה פִּילְגָשׁ אֲבִיו וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל וַיְהִי בְנֵי יַעֲקֹב שְׁנַיִם עָשָׂר", כולם היו במנין, ולא נגרע מזכותם כלום.

רבי אלעזר אמר, מפני מה בתחלה ישראל, ואחר כך יעקב, שכתוב: "וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל וַיְהִי בְנֵי יַעֲקֹב שְׁנַיִם עָשָׂר", אלא כאשר בא ראובן ובלבל אותה המטה, אמר הלא שנים עשר שבטים נצרך לאבי להעמיד בעולם ולא יותר, ועתה רוצה להוליד בנים, אפשר שאנחנו פגומים שהוא מבקש להוליד אחרים כמקדם, מיד בלבל אותה המטה, ונתעכב תשמיש ההוא, ועשה בזה בזיון נגד השכינה ששרתה על מטה ההיא.

ועל כן כתוב: "וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל", שהרי בשם זה נתעלה תוך שנים עשר הנסתרים^[נא], שהם "ב נהרי אפרסמון הטהור, וַיְהִי בְנֵי יַעֲקֹב שְׁנַיִם עָשָׂר", אלו י"ב שבטים שהשכינה מתקשטת בהם, ומי הם, אלה שהתורה חזרה ועשתה להם חשבון כמקדם, כולם קדושים כולם ראויים אצל השכינה, להסתכל בקדושת רבונם, שאילו עשה מעשה ההוא, לא היה נחשב ראובן במנין, ועם כל זה נענש, שנטלה בכורתו ממנו, ונתנה ליוסף, כמו שכתוב: "וּבְנֵי רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל כִּי הוּא הַבְּכוֹר וּבְחָלְלוּ יְצוּעֵי אֲבִיו נִתְּנָה בְּכֹרְתוֹ לְבְנֵי יוֹסֵף" (דברי

הימים א' ה, א).

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קעז ע"א

עשו מכר ליעקב את כל חלקי הקדושה

"וַיֹּאֲלֶה תְּלֻדוֹת עֵשָׂו הוּא אָדוֹם", אמר רבי יוסי, בא וראה בחיי יצחק לא נמנו בני עשו, כמו שנמנו בני יעקב, שהרי טרם שמת יצחק נמנו בני יעקב, אבל בעשו מה כתוב: "וַיִּגְוַע יִצְחָק וַיָּמָת וַיֵּאֲסֹף אֶל עַמּוּי זָקֵן וְשִׁבְעַ יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עֵשָׂו וַיַּעֲקֹב בְּנָיו", אחריו מה כתוב: "וַיֹּאֲלֶה תְּלֻדוֹת עֵשָׂו הוּא אָדוֹם"^[א], מה הטעם, לפי שהרי בחלקו ובנחלתו וגורלו של יצחק אינם אלא יעקב ובניו, ולפיכך יעקב ובניו הם חלקו של הקדוש ברוך הוא ונכנסים בהחשבון, אבל עשו שאין הוא בהחלק של צד האמונה, עושה חשבון שלו לאחר שמת יצחק, ונפרד חלקו למקום אחר.

בא וראה לאחר שמת יצחק ועשו נפרד לצד שלו, מה כתוב: "וַיִּקַּח עֵשָׂו אֶת נַפְשׁוֹ וּגְוִי וַיֵּלֶךְ אֶל אַרְצַ מִפְּנֵי יַעֲקֹב אַחִיו", שהניח לו ליעקב הקרן והריוח, שעבוד מצרים וארץ כנען, ומכר לו חלקו מן מערת המכפלה, והלך לו מן הארץ ומן האמונה ומחלקו שהלך לו מן הכל.

בא וראה כמה היה חלקו של יעקב טוב בכל, בשביל שלא נשאר עשו עמו, ונפרד ממנו והלך לו לחלקו ולגורלו, ונשאר יעקב אוהז בנחלת אביו ובנחלת אבותיו^[א], ועל כן "וַיֵּלֶךְ אֶל אַרְצַ מִפְּנֵי יַעֲקֹב אַחִיו", מהו מפני יעקב אחיו, שלא רצה חלקו ונחלתו וגורלו האמונה של יעקב, אשרי חלקו של יעקב, עליו כתוב: "כִּי חֵלֶק ה' עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ"^(דברים לב, ט).

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קעח ע"א

ענה לפי שהיה ממזר לימדו אותו הרוחות להביא ממזרים בעולם

"וַיֹּאֲלֶה בְּנֵי צִבְעוֹן וְאֵיהָ וְעֵנָה הוּא עֵנָה אֲשֶׁר מָצָא אֶת הַיָּמִם בְּמִדְבָּר", אמר רבי אלעזר, הכתוב הזה נתבאר, אבל בא וראה שאין הם אותם, שכתוב בהם: "הָאֲמִים לְפָנִים יִשְׁבוּ בָּהּ וּגְוִי וּבְנֵי עֵשָׂו יִירְשׁוּם וּגְוִי"^(דברים ב, יב), אבל אלו שאומר הכתוב: "אֲשֶׁר מָצָא אֶת הַיָּמִם בְּמִדְבָּר", ימם כתוב, אלו היו בריות משונות.

שכאשר נגרש קין מעל פני הארץ, כמו שכתוב: "הֵן גִּרְשִׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפְּנֵי אֶסְתֵּר", וכתוב: "וַיֵּשֶׁב בְּאַרְצַ נֹד", מבני בניו של רוחות ושדים ומזיקים, אלה נתקימו, שהרי כשנצרך להתקדש יום השבת, נבראו מצד ההוא רוחות עומדים, ערומים בלי גוף, ואלה אין הם לא מן יום השבת ולא מן יום הששי, ונשאר אלה שני הימים בהם בספק, ולפיכך לא נתקימו לא מיום זה ולא מיום זה, והלכו והתפשטו בצד ההוא של קין, ונתגשמו בצד ההוא, ולא נתגשמו להתקיים בהגשמיות תמיד, ונקראים ימם חסר שלא

נתקיימו לא ביום ו' ולא ביום ז', ונראים לאנשים, והוא מצא אותם, ולמדו לו להביא ממזורים לעולם, והם הולכים בין ההרים, ועומדים בגוף פעם אחת ביום, ואחר כך נפשטים ממנו^[ז].

בא וראה, ענה זה ממזר היה, שבא צבעון על אמו והוליד ממזר, וזה בא מצד רוח הטומאה שנדבק בו, ולפיכך הוא מצא אותם, והיו מלמדים לו כל המינים של צד הטומאה בשביל זה.

ובא וראה אלו הם ועוד כמה אחרים שנפרדים אלה מאלה, כולם באים מצד ההוא, והולכים במדבר ונראים שם, לפי שהמדבר הוא מקום חרוב, והוא בית מושב שלהם, ועם כל זה אדם ההולך בדרכי הקדוש ברוך הוא והוא ירא מן הקדוש ברוך הוא, אינו מפחד מהם, וכל אותן העמלים בתורה, עליהם כתוב: "ה' יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשְׁךָ, ה' יִשְׁמֹר צַדִּיק וּבֹאֵץ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם".

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קעז ע"א

שרו של עשו בזוי ביותר

"וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוֹם לִפְנֵי מֶלֶךְ מֶלֶךְ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל", רבי ייסא פתח ואמר: "הִנֵּה קִטְן נִתְתִּיף בְּגוֹיִם בְּזוּי אֶתָּה מֵאֲד" (עובדיה א, ב), בא וראה כאשר עשה הקדוש ברוך הוא את העולם, וחלק הארץ לז' תחומים מחולקים, נגד ע' שרים הממונים, והקדוש ברוך הוא חלק אותם לשבעים אומות כל אחד ואחד כראוי לו, כמו שכתוב: "בְּהִנָּחַל עֲלֵינוּ גוֹיִם בְּהִפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם יֵצֵב גְּבֻלַת עַמִּים" (דברים לב, ח), ומכל השרים הממונים שנמסרו לשאר האומות, אין להם בזוי לפניו כהממונה של עשו, מפני מה, לפי שצד של עשו צד של טומאה הוא, וצד של טומאה הוא מבוזה לפני הקדוש ברוך הוא, מאותן מדרגות הקטנות שאחר הריחים שהן רעת שוטרי הדין, הם באים, ועל כן, "הִנֵּה קִטְן נִתְתִּיף בְּגוֹיִם בְּזוּי אֶתָּה מֵאֲד".

אחרי מלוכת עשו ימלוך יעקב

בא וראה, "וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוֹם", בארץ, של צד המדרגה שלו שהיא מדרגת עשו, שכתוב: "עֲשׂוֹ הוּא אֲדוֹם", וכולם באים מן צד של רוח הטומאה, "לִפְנֵי מֶלֶךְ מֶלֶךְ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל", לפי שהן המדרגות העומדות בבית השער למטה בראשונה, ולפיכך אמר יעקב, "יַעֲבֹר נָא אֲדֹנָי לִפְנֵי עַבְדִּי", לפי שהמדרגות שלו הן ראשונות ליכנס, ולפיכך "לִפְנֵי מֶלֶךְ מֶלֶךְ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל", שעוד לא הגיע הזמן של מלכות שמים למשול, ולהתחבר בבני ישראל, ולפיכך אמר "יַעֲבֹר נָא אֲדֹנָי לִפְנֵי עַבְדִּי", וכאשר נמלאו אותן המדרגות בראשונה, נתעוררה אחר כך מלכות שמים למשול על התחתונים, וכשהתחילה, התחילה בקטן השבטים שהוא בנימין, כמו שכתוב: "שָׁם בְּנִימִן צָעִיר רָדָם וְגו'" (תהלים סח, כח), ובו

התחילה המלכות להתעורר, אחר כך באה המלוכה במקומה, ונתקיימה עמו שלא תסור לעולם.

אשרי חלקם של ישראל, שהקדוש ברוך הוא בחר בהם מכל העמים עובדי כוכבים, לפי שבכולם כתוב: "הַכֹּל הֵמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲמָעִים בְּעַת פְּקֻדָתָם לְאֲבֹדוֹ" (ירמיהו י, טו) בזמן שעתיד הקדוש ברוך הוא לבערם מן העולם וישאר הוא בלבדו, כמו שכתוב: "וְנִשְׁגַּב ה' לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא (ישעיהו ב, יא), בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן":

24/6 ימים
דמי שיחה
054-4436784
פקס: 02-9951300

הינך מעוניין להקדיש

דָּקָה בְּיוֹם?

לְקַרְא זוהר הקדוש

ההודעה הזאת נכתבה בשבילך!!!

כאן ניתן להשיג בחינם ספרי זוהר לכל
המעוניין להקדיש דקה ביום לקרא זוהר הקדוש,
כל יום אתה לומד דקה זוהר ומקרב את הגאולה ברחמים (זוהר דף קכ"ד).

כשיבוא משיח יאמר עליך:
"בזכותך הגעתי!
לך יש חלק בגאלת העם!".

בית שמש: 0548-436784, ירושלים: 02-6255789

בת ים: 03-6304523, 052-9077914, 054-2214449

במרכז: 09-8323442, בצפון: 054-9788564, בדרום: 08-6108608

האדמו"ר מהאלמין הגה"צ הרב שלום יהודה גרוס

האדמו"ר מהאלמין שליט"א, נולד בהונגריה, עלה לארץ בשנת תש"ו. בשנת תשכ"ב היגר לברוקלין. לפני 40 שנה - הקים הרבה ארגונים: **בשנת תשכ"ה**, הקים וועד העולמי למען קדושת בית הכנסת, ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ו**, ערך מלחמה גדולה נגד המזוזות הפסולות, **בשנת תשכ"ו**, ערך מערכה גדולה נגד סימילאק מחלב עכו"ם, ומאז לראשונה יצרו סימילאק מחלב ישראל¹. **בשנת תשכ"ז**, הקים ארגון הצלה, ונדפס ספר, וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה על שנכשלים באכילת תולעים בהכשר למהדרין מן המהדרין, **בשנת תשכ"ח**, ערך מערכה גדולה על אזהרת זמן קריאת שמע ותפלה². **בשנת תשכ"ח**, הקים ארגון ובית דין צדק לכשרות וטהרת המקוואות³. **בשנת תשכ"ט**, יזם הדפיס והפיץ לראשונה חק לישראל שבועי, ונדפסו 54 פרשיות בודדות, ועשר כרכים. **בשנת תשל"ב-ב-ס"ב**, ערך מלחמה כבידה על כשרות השחיטה⁴, **בשנת תשל"ד**, הקים ארגון וועד הכשרות התאחדות הקהילות, ונדפסו 39 ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשל"ד**, הקים את הרעיון הדף היומי, ופרסמו כל שבוע בעיתונים על הרעיון של לימוד דף היומי, ונדפס גם כן במדריך לכשרות # 2. **בשנת תשל"ה**, ערך מלחמה גדולה למען קדושת השבת⁵. **בשנת תשל"ט-ס"ג**, ערך מלחמה כבידה על כשרות הניקור⁶, **בשנת תשמ"א-ס"ד**, ערך מלחמה כבידה על תיקון עירובין בארה"ב⁷, **בשנת תשמ"ו** יצא לאור ספר הסכמות ומכתבים 1.296 מכתבים. **בשנת תשס"ג** שלח לארצינו הקדושה כמה מיליוני ספרים ועוד 320 אלף דיסקים [בכל דיסק לערך 500 ספרים] ונחלקו בחינם בכל הארץ, ול-150.000 חיילים בצבא. **בשנת תשס"ד** שלחו לא"י עוד 250.000 דיסקים של 7000 קבצים ספרים בחינם. **בשנת תשס"ד**, הקים מפעל עולמי ללימוד הלכה יומית מחבר רמ"א, ונדפסו ספרי שו"ע מחבר רמ"א, וקול קורא'ס, ומודעות בהרבה עיתונים. **בשנת תשס"ז** - 2007 עלה לארץ, הקים את "מפעל הזוהר העולמי", ומאז פועל במסירות נפש, יומם ולילה, לזכות כל אחד מישראל בקריאה יומית של דף הזוהר היומי, ובכך לממש בפועל את הבטחתם וצוואתם של רשבי וגדולי הצדיקים, שבזכות הזוהר, יצא עם ישראל מהגלות ברחמים, והמשיח יבוא.

בעהמ"ס: "איין ליכט פון תורה" - 887 חלקים, "אכילת מצות בישראל" - 7 חל', "אפיית המצות" - 3 חל', קובץ ספרי ארץ ישראל - 26 חלקים, "שמירת המצוות כהלכתן" - 58 חל', קובץ ספרי כשרות - 53 חל', "נפש ישעיה" על מאכלות אסורות - 7 חל', קובץ ספרי שחיטה - 26 חל', קובץ ספרי ניקור - 33 חל', קובץ ספרי שמירת שבת - 18 חל', קובץ ספרי מקוואות - 8 חל', "שמירת הברית" - 10 חל', "דברי תורה" עה"ת - 7 חל', קובץ ספרי סת"ם - 22 חל', קובץ ספרי קדושת ביהמ"כ - 17 חל', "מקדש מעט", "ואמרו אמן", "עניית אמן כהלכתו", "צחק לשוח", ועוד. "שכר ועונש" - 6 חל', "אור הזוהר" - 5 חל', "זוהר השבת" - 5 חל', "זוהר חק לישראל" - 15 חל', "מאורות הזוהר" - 15 חל', "תיקוני זוהר" - 2 חל', "תיקוני זוהר" - 29 חל', "זוהר היומי" - 6 חל', "זוהר היומי" - 12 חל', זוהר עם פירוש הסולם, זוהר היומי - 70 חל', "זוהר תורה" - 54 חל', "תיקוני הזוהר", "אדרא רבה" ו"אדרא זוטא" עם עוד 6 ספרים, "ספרא דמשכנא", "ספרא דצניעותא" ועוד. עלוני הזוהר - 39 חל', ועוד יותר מאלף ספרים וחבורות על הזוהר הקדוש. על כל הנ"ל,

בשנת תשס"ז, הקים בארץ ישראל מפעל הזוהר העולמי. ונדפסו קרוב ל-2000 ספרים חוברות וקול קורא'ס.
- על הדברים הנ"ל פרסם ספרים וקול קורא'ס, בלשון הקודש, באידיש ובאנגלית, ובעוד הרבה שפות. - מפיץ מיליוני ספרי זוהר הדף היומי של הזוהר, ועוד, המחולק בתפוצה עצומה בבתי כנסיות ובתי מדרשות, חנויות, קברי צדיקים, ארגונים גדולים, כגון ערוץ הידברות, בתי אב בכל רחבי הארץ ובחו"ל. - הקים את "קול הרשב"י" "קול הזוהר" לשמיעה של הזוהר היומי, ושומעים דרשותיו. כיום מתגורר בבית שמש, מפיץ דרשותיו מידי שבוע ברדיו 2000, ומעביר הרצאות בכל רחבי הארץ.

מפעל הזוהר העולמי נחל לכיש 24/8 בית שמש, טל: 0548436784

1. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 2. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 3. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 4. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 5. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 6. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 7. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 8. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס.